

Leto VI.
1908.

Štev. 5.
maj.

Tiska „Katoliška tiskarna“
Izdaja „Katoliška bukvarna“ v Ljubljani.

Izhaja začetkom vsakega mesca.

Stane za celo leto 1 K 60 vin.
Za Nemčijo 2 K 8 vin.
Za Ameriko in za vse ostale kraje pa
2 K 60 vin.

Čitajte in uvažujte!

„Slovenska krščansko-socialna zveza“ in naši somišljeniki.

Mnogo je naših somišljenikov in somišljenic, posebno v Ljubljani, ki se niso člani oziroma članice „Slovenske krščansko-socialne zveze“, te najvažnejše naše izobraževalne organizacije. Častna dolžnost ljubljanskih somišljenikov in somišljenic vseh slojev je skrbeti, da se to izboljša! Vsi v „Slov. kršč.-soc. zvezo“! Kdor ni v „Slov. kršč.-soc. zvezi“, tega ne bomo smatrali za svojega somišljenika! Posebno naše poslance prosimo, da so na razpolago le tistim, ki se jim izkažejo z društveno knjižico „Slov. kršč.-soc. zveze“. Kdor se sramuje naše organizacije, ne spada med nas! Letna udnina 60 krajcarjev je tako nizka, da jo lahko utrpi vsak. S tem, kar nudi „Slov. kršč.-soc. zveza“ za 60 krajcarjev udnine članom, je najcenejše društvo ne le v Ljubljani, ampak sploh na Slovenskem. Samo 60 krajcarjev na leto, to pač ni nobena žrtev, ker na šest dni pride na člana samo en krajcar plačila ali na mesec samo šest krajcarjev!

„Slovenska krščansko-socialna zveza“ ima svoje prostore v hiši stavbinske družbe „Union“, Frančiškanske ulice, in je razdeljena v dva oddelka: v moški oddelek (prilijče na levo), in v ženski oddelek (desno, prvo nadstropje).

Društveno tajništvo moškega oddelka posluje vsak torek od 6. do 9. ure zvečer. Takrat posluje tudi predsedništvo ženskega oddelka in društveni blagajnik. Tudi delavsko tajništvo posluje vsak torek od polu 8. do 9. ure zvečer.

Nadzorstvo v društvenih prostorih se razdelilo tako-le: V ponedeljek tov. Volta, v torek v moškem oddelku tov. Sedmak, Kos, Moškerc, Štete in v ženskem oddelku gospa Manfreda, v sredo tov. Ravšek in Himmelreich, v četrtek tov. Puc, v soboto tov. L. Smolnikar, v nedeljo tov. Zaman, Lenčič. Vsi so obljubili, da bodo pravočasno prihajali v društvo.

Društvena čitalnica, ki je sedaj pomnožena z novimi časopisi, je odprta vsak dan od 6. do 9. ure zvečer, in v nedeljah od 1/2 9. do 12. ure dopoldan in od 3. do 9. ure zvečer. Na razpolago je članom že nad 40 časopisov.

Društvena knjižnica je odprta vsak torek in četrtek od 7. do 1/2 9. ure zvečer ter šteje 2000 knjig.

Telovadni odsek deluje vsak dan v društveni telovadnici. V sredo je telovadba za ženske. Stariši! Skrbite, da vaši sinovi in hčerke, katere veseli telovadba, zahajajo v naš odsek.

Pevske vaje so v soboto zvečer od 8. ure dalje.

Knjigovodski tečaj prireja „Zveza“ vsako leto.

Ceski kurz je vsak ponedeljek in četrtek ob polu 8. uri zvečer.

Socialni kurz se otvori zopet prihodnjo jesen.

Dramatični odsek bo deloval ob torkih (moški odsek) in petkih (ženski odsek) od 8. do 9. ure zvečer. Somišljeniki, pripeljite svoje nadarjene sinove in hčerke. Vodil bo ta kurz bivši član slovenskega gledališča, g. Orehek.

Šola za šivanje je vsak večer v ženskem oddelku, pripravlja se pa tudi šola za kuhanje.

Predavanja so vsak torek točno ob polu 8. uri zvečer.

Stenografski tečaj se začne prihodnji teden. Oglasila se sprejemajo še v torek zvečer.

Pozivamo še enkrat vse somišljenike in somišljenice v Ljubljani, da podpro plemenito delovanje „Slov. kršč.-soc. zveze“ in ga pomagajo razširiti. Člani lahko pristopajo k društvu vsak večer, sprejema pa udnino tudi upravništvo „Slovenca“, Kopitarjeve ulice 2.

Kdor še ni član ali članica „Slovenske krščansko-socialne zveze“, temu doslej nismo mogli mnogo zameriti. „Slovenska krščansko-socialna zveza“ je razvijala delo na najširši podlagi, le za to se dosedaj ni skrbelo, da bi postal vsak naš somišljenik, vsaka naša somišljenica član „Slovenske krščansko-socialne zveze“. To naj bo odslej drugače!

Za pojasnila o društvu se obračajte na društveni odbor, ki je sestavljen tako-le:

Moški odbor:

Predsednik: dr. Jan. Ev. Krek.

Podpredsednik: Ilija Smolnikar (posluje v društvenih prostorih vsako soboto od 8. do 9. ure zvečer).

Tajnik: Ivan Štefe (posluje v društvenih prostorih vsak torek od 6. do 9. ure zvečer).

Tajnikov namestnik: Jeločnik Albert.

Blagajnik: Sedmak Jože (posluje v društvenih prostorih vsak torek od 7. do 9. ure zvečer in ob nedeljah od 11. do 12. ure dopoldan).

Blagajnikov namestnik: dr. Evgen Lampe.

Knjižničar: Kos Franc (posluje vsak torek in četrtek od 7. do 9. ure zvečer).

Ženski odbor:

Predsednica: Manfreda Marija.

Podpredsednica: Križaj Matilda.

Tajnica: Vidler Pavla.

Blagajničarica: Jakopič Katarina.

Poslujejo vsak torek od 7. do 9. ure zvečer v društvenih prostorih.

Vsak, ki je naš somišljenik, v „Slovensko krščansko-socialno zvezo“!

SOMIŠLJENIKI! SOMIŠLJENICE!!

Zahtevajte v vseh prodajalnicah in tobakarnah vžgalice „Slovenske krščansko-socialne zveze“: „V korist obmejnim Slovincem“! Kupujte te naše vžgalice!

Ko prečitate ta listek, ga oddajte svojim znancem in agitirajte pri njih za pristop k „Slov. kršč.-soc. zvezi“.

Čitajte, naročajte dnevnik „Slovenec“. Kdor ga ne more naročiti sam, naj ga naroči v družbi svojih tovarišev.

V vse naše hiše, v vse naše rodbe „Slovenca“!

Socialni kurs se otvori zopet prihodnjo jesen. Dramatični odsek bo deloval ob torkih (moški odsek) in petkih (ženski odsek) od 8. do 9. ure zvečer. Somišljeniki, pripeljte svoje nadarjene sinove in hčerke. Vodil bo ta kurs divši član slovenskega gledališča, g. Otršek. Šola za šivanje je vsak večer v ženskem oddelku, pripravljala se pa tudi šola za kuhanje. Predavanja so vsak torek točno ob poln 8. uri zvečer. Stenočrtaški tečaj se začne prihodnji teden. Oglasila se sprejemajo še v torek zvečer.

Domača tvrdka! Domača tvrdka!
2793 (Andr. Rovškov naslednik.)

Ivan Pengov

podobarski in pozlatarski ateljé

Ljubljana, Kolodvorske ulice šte. 20

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim pred-
stojništvom v naročila za izvrševanje strogo
umetniško v raznih slogih izvršenih

oltarjev, kipov in svetniških soh

iz marmorja, cementa, gipsa ali lesa itd.

— Priznano umetniško dovršena dela! —

Priznalna pisma so vedno na razpolago!

Najsigurnejša prilika za štedenje!

Vzajemno podp. društvo v Ljubljani

registrov. zadr. z omejenim poroštvom, Kongresni trg 19
sprejema vsak delavnik od 8.—12. ure dopoldne hranilne vloge ter jih obrestuje

☞ po 4³/₄ 0⁰ ☜

to je: daje za 200 K 9 K 50 h na leto. — Druge hranilne knjižice
se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje prekinilo. Rentni
davek plača hranilnica sama.

Kanonik Kalan Andrej, l. r. predsednik

2797 Kanonik Sušnik Janez l. r., podpredsednik.

Marija Sattner, Ljubljana, Dunajska cesta šte. 19

(Medjatova hiša, II. nadstr.)

se priporoča prečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih paramentov.
Izdeluje cele ornate, kazule v vseh liturgičnih barvah, pluvijale, obhajilne burze, stole in vse
za službo božjo potrebne stvari, tudi bandera in baldahine ter izvršuje vsakovrstno cerkveno
perilo iz pristnega platna. Vporablja samo dobro blago, cene po mogočnosti nizke. 2775

2774

Gričar & Mejač

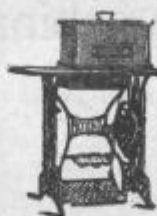
Ljubljana, Prešernove ulice 9
 priporočata svojo največjo **zalogo**
 zgotovljenih oblek za
 gospode, dečke in otro-
 ke in novosti v konfek-
 ciji za dame.

Bogata zaloga

2777

šivalnih strojev koles, pisalnih strojev

pri

IV. Jax & sin

Ljubljana,
 Dunajska cesta 17.

Okolu 100.000 komadov v rabi, 5letno jamstvo, osem dni na poskus.

Britev št. 31, najfin.
 solinško srebro-jeklo,
 $\frac{1}{2}$ votla brušena z okra-
 šenim držalom, kot kaže
 slika v okrašenem šatulji,
 K 2-50. Št. 32. Ista, toda
 $\frac{1}{2}$ votla, K 3.— Štev. 35.
 Ista, toda $\frac{1}{2}$ votla K 3-80.

Št. 8700. S črnim, gladkim držajem, $\frac{1}{2}$ votla, K 1-50
 Brtvska priprava v poltirani leseni omarici
 z zrcalom, se zapre in vsebuje: britev, jermen, šopič, posodico in
 milo, K 4-20, 5.—, z varnostnim glavnikom 60 v. več. — Nikak
 riziko! Ako ne ugaja, denar nazaj!

Pošilja po povzetju svetovno-znana tvrčka

Hanns Konrad, c. in kr. dvorni založnik, Most (Brüx) štey. 1139 (Češko).

Glavni cenik s 3000 slikami na zahtevo zastoj in franko. 471 6-1

Slavnemu p. n. občinstvu si usojam najvljudneje naznaniti, da pro-
 dajam odslej svoje priznano izborno

gorenjsko sukno

vsako sredo ter soboto

vse druge dni pa

na Vodnikovem trgu

na Poljanskem nasipu štey. 8

in ne več na Marijinem trgu. Velepospotovanjem

2776

JOSIP REICH, tovarnar v Ljubljani.

Pozori!

Pozori!

Velika zaloga umetnih cvetlic

Antonija Mildner, Ljubljana, Mestni trg štey. 7

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu v naročevanje vencev in šopkov za cerkev,
 gg. novomašnike. — Bogata zaloga nagrobnih vencev in trakov po najnižjih cenah. 470

Spisi, dopisi in darovi se pošiljajo: **Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah**, p. Smlednik, (Kranjsko)
 Naročnina in inserati pa: **Upravništvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2**
 : : : : : Spisi se morajo poslati vsak mesec do 10., dopisi do 15. : : : : :

Vsebina V. zvezka:

	Stran
Pozdrav majnikovi in lurški Kraljici	129
Brezmadežni. (Pesem)	132
Lurd	132
Duhovni spomenik vernih Slovencev lurški Materi božji	134
Lurški Materi božji. (Dva odpeva pri litanijah)	135
Kateri nauk je najpotrebnejši nauk	136
Vzorna Marijina družba	138
Krščanska mati	139
„Mladost“	142
Obhajilna. (Pesem)	142
Kako se je Marija maščevala	143
Prijatelj „Bogoljuba“ zopet — škof	144
Imenitna knjiga	144
Prvo cvetje. (Pesem)	145
Kako sem potoval v sveto deželo	145
Zanimivosti z mojega pota	148
Cerkveni razgled	152
Šola sv. pisma	157
Odpustki meseca maja 1908	159
V molitev se priporočajo	160
Zahvale za uslišano molitev	160
Darovi	160

Prihodnja številka se bo zaradi lurškega romanja za en teden zakasnila. Prosimo za potrpljenje.

Svoji k svojim! Svoje cenjene odjemalce opozarjam tem potom, naj se nikar ne dajo prevariti po bahati reklami tuje konkurence, ki večkrat ne izpolni svojih obljub. Naj se torej vsakdo pri nakupu **ur, verižic** in druge **zlatnine** zaupno obrne na podpisane in gotovo bo zadovoljen. 2767

Ljubljana, Kopitarjeve ulice 4. **L. Vilhar, urar.**

Pozdrav majnikovi in lurški Kraljici.

Narava se je zbudila iz zimskega spanja. Novo življenje se je začelo na polju in v gozdu. Brezbroj tajnih moči deluje, vabi zelenje iz tal ter poganja iz dreves in stebel liste in cvetove . . . Vse se giblje; v gozdu, logu in na vrtu vse zeleni in bujno cvete . . . To je čudovito, vsemogočno delovanje božje v naravi . . . Veselejše se glasi žvrgolenje ptičkov izza vejevja, jasneje in mileje se smehlja solnce raz sinjega neba, mile spomladanske sapice pihljajo . . .

Ta živahna delavnost v naravi po dolgem zimskem počitku nehote vpliva tudi na človeka; novo veselje do življenja ga prešine, živahneje mu polje kri po žilah, nova moč in nova ljubezen do dela se porajata v vsem njegovem bitju.

Ne gane li tudi tebe to obnovljeno, veselo življenje v naravi ter te opominja, da obnoviš tudi ti v svojem srcu ljubezen in udanost do majeve Kraljice, katere milo Srce je prekrasen maj najlepših čednosti, ter da z novo vnemo in navdušenjem deluješ za njeno čast ter ji pridobivaš novih ljubivcev in častivcev? Marija, Mati božja in Kraljica veselstva, zasluži po vsi pravici, da jo ljubiš kot dosedaj, da jo častiš z vsemi močmi; da, dolžan si tako storiti . . .

Bilo je približno pred devetnajst sto leti, za časa cesarja Avgusta. Tam v oddaljeni pokrajini obsežnega rimskega cesarstva, v

judovski deželi, je hitela priprosta hebrejska deklica po ozki dolini proti mestecu, ki je ležalo blizu mrtvega morja. Stopila je v hišo velikega duhovna ter je pozdravila njegovo soprogo, teto svojo. Prečudno srečanje! Komaj ugleda teta deklico, zakliče v proroškem duhu na ves glas: »Ti si blažena med ženami in blažen je sad tvojega telesa! Odkod meni to, da pride Mati mojega Gospoda k meni? Blagor Tebi, ker si verovala; ker dopolnilo se bo, kar Ti je povedal Gospod!« In Devica, ki je prišla iz Nazareta semkaj v Hebron, je napolnjena s sv. Duhom zapela vzvišeno pesem: »Poveljučuj moja duša Gospoda in moj duh veseli se v Bogu, mojem Zveličarju, ker se je ozrl na nizkost svoje dekle. Zakaj, odslej me bodo blagrovali vsi narodi zemlje...!«

Tako je prorokovala priprosta, uboga Devica in prerokovanje se je uresničilo skozi skoraj 2000 let, in se še uresničuje pred našimi očmi.

Mi, ki živimo 19 stoletij po tem na veke znamenitem dogodku, smo priča, kako milijoni in milijoni vseh narodov zemlje enoglasno hvalijo in slavé to Devico. Kdo prešteje svetišča, ki so posvečena v vseh pokrajinah Njej, od najkrasnejših božjih hramov, katerih vrhovi segajo v sinje podnebje, od romarskih Marijinih cerkvâ, kjer se leto za letom zbirajo stotisoči vseh narodov, slavít Marijo, tje do malih poljskih kapelic in znamenj, na viši-

nah in v dolinah ter ob morskih bregovih, oznanjajo slavo Marijino. Ko solnce vzhaja, gre slava Marijina po vesoljni zemlji. Komaj prepoči s svojimi zlatimi žarki nočno temo, ponese milijoni bronastih jezikov po zemlji klic: Češčena Marija! In ko stoji solnce sredi poldneva, se oglase zopet zvonovi v proslavo nazareške Device. Ko pa se bliža solnce zatonu in mrak lega na zemljo, se zopet glasi tje preko zemlje kot večerni pozdrav pri nas in kot jutranji pozdrav v drugem delu sveta: »Češčena Marija!« Tako nad slavo Marijino ne zaide solnce nikdar.

In ako motrimo zgodovino minolih devetnajst stoletij, nam ta glasno kličejo, da so se tudi prejšnji neštevilni krščanski narodi njej klanjali kot svoji Kraljici ter jo pozdravljali kot svojo ljubečo Mater. O tem nam pričajo številne, prekrasne cerkve Marijine iz davnih dob, razni Marijini prazniki, pobožnosti Mariji v čast, razne umetnine; saj so največji glasbeniki, slikarji, pesniki ovijali slave venec krog vzvišenega čela Marijinega; tako doni skoro dvatisočletna slava nebeški Kraljici. Stoletja so minevala. Silne prekucije so se vršile na zemlji, narodi so izmrli, nastopili so drugi . . . države so izgubile s površja zemlje, nastale so druge, . . . a češčenje Marijino je ostalo ter vedno naraščalo. Rodovi gredo za rodovi na poti v večnost, mimo Marije se ozirajo v nebo ter zaupno kličejo: »Sveta Marija, Mati božja, prosí za nas grešnike sedaj in ob naši smrtni uri . . .« To je ona mogočna visoka pesem vseh narodov, v slavo Kraljici sveta . . . Zdi se mi Marijino češčenje podobno mogočnemu mnogo milijonskemu pevskeemu zboru, ki doni na lahko iz davne daljave, a prihaja vedno bližje in bližje skozi hiteče veke, postaja vedno glasnejši in mogočnejši ter doni v naših dneh v veličastnih akordih v slavo Brezmadežni, vedno deviški Materi Gospodovi . . . In Marija je odgovarjala in še odgovarja narodom z brezbrojnimi milostmi, delila jim je tolažbo in pomoč, kakor zvezda jutranjica jim je sijala v dnevih bridkosti in žalosti. In v današnjih dneh, kako srečni smo! Osrečuje nas Marija kot lurška Kraljica; v Lurdu se je pred petdeset leti osebno prikazala, tam

je govorila, tam postavila svoj prestol milosti za vesoljni svet, od koder siplje čuda in dobrote po vesoljni zemlji . . .

Da, do pičice se spolnuje v vseh časih prerokovanje nazareške Device, tako, da moramo podobno kakor stotnik pod križem priznati: »Resnično, to ni navadna žena, to je Mati božja, to je Kraljica vesoljstva, saj se jej klanja celi svet . . .« Opravičeno pravi učeni Avgust Nicola: »Magnificat (t. j. visoka pesem Marije z omenjenim prerokovanjem) ima moč, da spreobrne tudi bogotajca.

Ali torej ni opravičeno in je celo tvoja dolžnost, da se pridružiš brezbrojnim množicam, ki slave nebes Kraljico ter zagoriš na novo v prisrčni ljubezni do nje?

* * *

Šmarnice so zaduhtele po gorskih brdih. Povsodi se gibljejo ljubeče roke, da krase Marijine podobe in kipe z duhtečim cvetjem, ki ga nudijo v obilici polje, vrt in trata. Pobožna planšarica zviže šopek planink ter ga položi v gorsko znamenje pred podobo ljubljene Matere nebeške; dekletke iz doline trga pisane cvetke na trati ter ovenča ž njimi kip Marijin v vaški kapeli . . . Iz čistih src pa puhti: Češčena Marija; iz nedolžnih grl vró mile Marijine pesmi . . . Mar li ne boš tudi se pridružil pesniku ter ž njim vzkliknil:

Ker pomlád se je vrnila,
Slavček žvrgoleti jel,
Bom dobrotna Mati mila
Tebi v čast in slavo pel:

Oj pozdravljena Kraljica
Majnika cvetečega,
Predobrotna pomočnica,
Si rodu človeškega!

Le pozdravljaj posebno v tem majniku Kraljico majevo. Pridno venčaj šmarnični oltarček, katerega naj ima vsaka krščanska hiša. Če le moreš, pojdi vsak dan k šmarnicam v cerkev, ne daj se od tega sklepa odvrniti po kaki malenkosti; če moreš, pojdi ob delavnikih Mariji v čast k sv. maši; v teku mesca očisti svojo vest v dobri spovedi ter sprejmi z vso vnemo preblaženega Sina Ma-

rijinega v sv. hostiji; pa srčno prosi Marijo, naj Ti ona pomaga pri tem imenitnem opravilu; prizadevaj si, da odpraviš v tem mesecu kako slabo navado, kak greh, kateremu si bil doslej vdan; privajaj pa se čednostim, ki jih na Mariji tako občuduješ; moli pogostoma sveti rožni venec, imej pogostoma na jeziku kratke zdihljeje: »Sladko Srce Marijino, reši me!« »Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k Tebi pribežimo!« itd. Ob enem pa si prizadevaj, da podložne, pa tudi druge vne- maš k ljubezni do Marije; nagovarjaj jih, da naj hodijo k šmarnicam, naj prejmo svete zakramente itd. Tako cvetje pokladaj nebeški Kraljici na oltar; in ona bo z nebes doli se ozirala z ljubečim očesom na tvoje molitve, tvoje delo in trpljenje, bo skrbno razprostirala svojo materinsko roko nad teboj; angeli bodo klicali: to je dober, zvest otrok Marijin, blagor mu! Srečo nedopovedljivo bo čutilo tvoje srce ter se vnelo v vedno gorečnejši ljubezni za milo nebeško Mater, dokler ne bo nehalo biti; a takrat se preseliš na Marijin dom, da se v večni, neskaljeni sreči odpočiješ na Srcu najboljšje Matere . . .

* * *

Lurd! Tje hité posebno v tem letu vse misli katoliških narodov; tje vró v procesijah brezbrojne množice iz vseh delov sveta, proslavit Brezmadežno Devico ob slovesni petdesetletnici njenih prikazovanj. Tudi slovenski narod neče zaostati za drugimi narodi in tudi ne sme zaostati . . . Saj mu zgodovinski letniki kličejo v spomin, kako ga je skozi stoletja v razburkanih časih skrbno čuvala nebeška Kraljica kot svojo dragoceno lastnino; negovala ga je in ščitila kot ljubeča in usmiljena mati in pomočnica. Slovenski

narod je bil in je Marijin narod in Marijina last. Zato pa veleva čut hvaležnosti našemu rodu, da se tudi on pokloni svoji nebeški Zavečnici na onem milosti polnem kraju, katerega si je izbrala sama ter izrekla z lastnimi besedami željo, da naj jo ljudstva hodijo tje v procesijah častit. Sredi cvetočega maja bo po železni cesti poromalo 600 Slovencev in Slovenk k masabijelskim skalam, na katere ste stopali nogi Marijini, okrašeni z zlatima rožama, ki so znak ljubezni. Cel slovenski narod pa daje romarjem tole naročilo:

»Pojdite tje, lurški romarji, ter se kot zastopniki našega vernega naroda zahvalite Brezmadežni za vse dobrote, ki jih je ona v minolih dobah skazovala našemu milemu rodu ter poedincem njegovim. Priporočite iskreno mogočni varuhinji človeštva tudi bodočo usodo našega ljudstva: naj mu ona izprosi trdnost in stanovitnost v podedovani veri, da ga ne premotijo tuji vplivi ter nauki krivih prerokov; naj mu bode močna bramba, da ostane zvesto Bogu in nebeški Kraljici. Srečne bodo naše dežele, ako bo čulo nad njimi materinsko oko Marijino. Nebo nam bo potem rosilo blaženo roso resnice in milosti večnih in časnih. Priporočite milemu Srcu Marijinemu vse Slovence, ki ne morejo tje; toda prepričani bodite, o srečni romarji, da bodo vsi dobri rojaki naši v duhu z vami romali na sveti kraj; pri večnem prestolu premogočne Kraljice se bodo pa srečali vaši in naši vzdih, vaše in naše misli in želje . . . Srečno se vrnite nazaj v svojo domovino, romarji dragi, da potem, navdani z novim ognjem navdušenja podžgete žareč plamen ljubezni do Marije v slovenskih srcih! . . .

Teotim.

Brezmadežni.

Brezmadežna, tvoj jubilej
z veseljem srca vsa navdaja
vsa zemlja prav do skrajnih mej
ob tebi, Rajska, se naslaja.

Priroda, kakor še nikdar,
v akordih novih pesem poje,
v kitari pa, Brezmadežna,
ji včrtano ime je tvoje.

Zato iz njenih strun zveni
nebeško - sladka melodija,
in kar zapoje, v glasih vseh
si vedno samo ti — Marija.

Kot vsako leto zlati maj
nam letos bujno cvetje trosi,
in slednji cvet, Brezmadežna,
lepote tvoje žarek nosi.

In slednji biser rosnih tal
pripravljen je za krono tvojo;
za jubilej ponuja ti
priroda vso lepoto svojo.

Marija! In jaz, tvoj otrok,
naj li molčim ob slavju tvojem?
O ne! Naj čuje zemlja vsa,
kako te nosim v srcu svojem.

Naj vé in vidi širni svet,
da tebi večno luč prižigam;
naj razodeta bo skrivnost,
zakaj duha v višavo dvigam.

Naj vé in sliši zemlja vsa,
da tebe ljubim tako vroče,
da ljubim te tako zvesto,
kot le ljubiti je mogoče.

Zato pa struna mojih rok
naj tvojo slavo razodeva,
in pesem mojega srca
Marija, tebe naj opeva!

In glasi zadnji mojih strun
in zadnja moja melodija,
moj zadnji spev v dolini solz
to, prosim, bodi ti — Marija!

S. Elizabeta.

Lurd.

1. Romanje.

Še en teden, — pa pojdemo!

Vseh romarjev bo 611. In še bi se jih bilo
dobilo, ko bi jih bilo mogoče sprejeti. Nikdo
ni pričakoval tako velike udeležbe!

Naše romarje bo gotovo močno razve-
selilo, če jim povemo, da bo med njimi (če le
ne bo nepričakovanega zadržka) tudi naš po-
litični voditelj g. d r. I v a n Š u s t e r š i č. On
se sicer ne bo vozil z drugimi romarji, am-
pak bo šel sam tje naravnost z Dunaja, in nas
bo najbrž tam pričakoval. Bil je že štirikrat
po mnogo dni tam, in je ves vnet za Lurd.
Ker je z vsemi merodajnimi osebami ondi do-
bro znan in govori francosko, nam bo še v
veliko pomoč.

Romarji bodo dobili ali so že dobili po-
sebno knjižico, v kateri bo natančno vse po-
vedano, kar jim je treba vedeti za, na pot. Po
tem navodilu naj se točno ravnajo!

Naše romarje, posebno pa še naše bol-
nike prav toplo priporočamo goreči molitvi
vseh-pobožnih bravcev. Vsi, ki boste doma

ostali, združite se v duhu z romarji! Na to
merijo tudi letošnje lurške šmarnice, ki bodo
nekako duhovno romanje v Lurd. Molimo
eden za drugega: romarji za domače in
doma ostali za romarje in posebno za bol-
nike, da bi jim Mati božja ali pomagala ali
polajšala ali vsaj izprosila popolno vdanost
in voljno potrpljenje. O čudežih pa še enkrat
rečemo, da so le neko izredno delo božje,
katero Bog stori v izjemnih slučajih v ta
namen, da bi v ljudstvu vero potrdili. Dr.
Šusteršič je bil po svojem štirikratnem bi-
vanju v Lurdu priča več čudežev. Povedal
je, da jih je pri velikem francoskem narod-
nem romanju, ki je vsako leto meseca av-
gusta, čudežno ozdravelo kakih 30, — kar
je samo na sebi veliko. Toda bolnikov so
imeli seboj okoli 1500.

V spomin na naše romanje bomo v Lur-
du vzdali spominsko ploščo s primernim
napisom. In če bo mogoče izgotoviti jo pra-
vočasno, se bo v nedeljo 17. maja z neko
slovesnostjo odkrila.

2. Napis na spominski plošči.

Virgini Immaculatae — devoti Sloveni.

Brezmadežnemu Spočetju,
Čudodelnici premogočni,
Materi najmilejši

se klanjajo in posvečujejo

Slovenci

v jubilejnem 50. letu,
kar se je tukaj prikazala.

O Marija,

brani in razširjaj sveto Cerkev!

utrdi vero v naših dneh!

vzemi v varstvo našo domovino!

prosi za grešnike!

čuvaj nedolžne!

varuj tebi posebno posvečene!

stori nas vse kakor Bernardko srečne,

ako ne na tem, pa na onem svetu!

Amen. Amen. Amen.

V Lurdu 17. maja 1908.

3. Lurški majnik.

Za majnikovo pobožnost v tekočem letu 1908. je določeno tako zanimivo šmarnično berilo, da ni bilo mogoče izbrati bolj primerne. — Poročali smo že, da je izšel nov natis izvrstnih Marešičevih šmarnic »Lurški majnik«, ki popisuje prvotno lurško zgodovino: Marijina prikazovanja, obnašanje male Bernardke, vpliv dogodkov na ljudstvo, stališče duhovščine, preiskovanja cerkvene in svetne oblasti itd. — Pisane so te šmarnice tako priprosto, a pri tem tako prepričevalno in pristrčno, da mora vsak, ki ima še kaj smisla za resnico, verovati v te jasne in popolnoma dokazane dogodke. — Kdor ne bo imel prilike udeleževati se cerkvene majnikove pobožnosti, naj si nabavi te šmarnice za dom,

navdale ga bodo, če jih pozorno prečita, z velikim zaupanjem do Marije, in mu pripravile, ker so pisane tako zabavno, da se čitajo s takim zanimanjem, kakor malokatera povest, mnogo prijetnih uric. Šmarnice veljajo s poštnino vred 2 K 30 vin., in se dobe v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani. — Šmarnice obsegajo ob koncu tudi mašne in druge najpotrebnejše molitve, ter se lahko rabijo za navadno molitveno knjigo. — Nadaljna Marešičeva knjiga »Lurški čudeži«, katera obsega okolu 500 strani in je, kakor smo že poročali, znižana v ceni na 1 K, oziroma s poštnino 1 K 30 v., ima popolnoma drugi obseg, kakor te šmarnice; je pa nekako nadaljevanje šmarnic in priporočamo, da si vsakdo poleg šmarnic naroči tudi to knjigo, dokler se dobi po tako ugodni ceni.

Duhovni spomenik vernih Slovencev lurški Materi božji

ali

Častna straža Marijina.

L. 1904, ob 50letnici proglašenja brezmadežnega Spočetja Matere božje se je vpeljalo v ljubljanski in lavantinski škofiji celodnevno češčenje presvetega Rešnjega Telesa. Skozi celo leto molijo posamezne župnije in drugi zvrstoma presv. R. T. Tako se vsaj podnevu moli Jezus v najsvetejšem Zakramentu. Kar nam manjka, naj namestijo naši verni bratje in sestre na nasprotnem delu zemlje, da tako spopolnijo v resnici celodnevno češčenje na naši okrogli zemlji. Kakor se vidi in sliši, ugaja ljudstvu ta način češčenja; vzeto mu je prav iz srca. Ljudstvo čuti, da je tako prav, da to zahteva naša ljubezen do Jezusa, da mu vsaj nekoliko povrnemo njegovo neskončno ljubezen. Kar ne more storiti en ud, to storijo vsi skupno, saj smo vsi udje enega telesa. Ta način češčenja je bil naš spomenik hvaležnosti Jezusu v presv. R. T., da nam je dal tako brezmadežno Mater: to je naša častna straža Jezusu v presv. R. T.

Ako ima Jezus svojo častno stražo, kje je častna straža Marijina? Mati in Sin sta v tesni, neločljivi zvezi med seboj. Ako ima samo sin tako častno stražo, ali ni to nečastno za mater in žaljivo za sina?

Letos obhajamo petdesetletnico prikazovanja lurške Matere božje. Ali ne bi bilo primerno, da ne rečem nekako potrebno, da mi verni Slovenci postavimo tako častno stražo tudi Mariji brezmadežni? Pritrditi mi mora vsak, da je tako prav! Rekli mi boste: Le povej, kaj naj storimo! Mi ljubimo Marijo in hočemo vse storiti, da jo razveselimo. Kdo ne bi ljubil Marije? Povem vam ali prej m. morate obljubiti, da postanete tudi vi udje njene častne straže. Ne bojte se, da zahtevam od vas kaj pretežavnega: kdor ljubi, mu je vse lahko. Ali, da ne boste preveč v zadregi, povem vam, le malo še potrpite. Toliko vam povem že sedaj, da boste stali na straži samo eno uro v letu, to uro si boste

sami izbrali. Tudi dobite svoj meč, ako ga še nimate; vojščak brez orožja in na straži — to ne gre.

Če je stvar taka, da stražimo samo eno uro v letu, četudi ponoči, to bo lahko, to obljubimo iz ljubezni do Marije.

Ko ste mi nekako pogojno obljubili, da pristopite, vam povem, kaj mislim. Poslušajte! Ko se je v Lurdu pred petdeset leti prikazala Marija pobožni Bernardki, prikazala se je z rožnim vencem: Marija sama ga je molila, (roženvenške jagode so se premikale po njenih rokah), šepetala je tiho molitev sv. rožnega venca, molila je za vse, molila tudi zate, saj si njen otrok; mati misli na vse otroke, vsi so ji pri srcu. Ko vidi mala Bernardka to nebeško prikazen, tudi ona poklekne in moli sveti rožni venec. Bilo je to leta 1858 na debeli četrtek med 12. in 1. uro popoldan. Glej, to je bila nekaka častna stražarica Marijina v Lurdu, mala Bernardka. — Sedaj že nekoliko več, kaj boš delal med uro v častni straži Marijini: Med uro, katero si boš izvolil v letu, boš molil sv. rožni venec ali v cerkvi ali doma, ali na poti, sploh, kjer ti bo mogoče. Ker boš molil celo uro, boš lahko odmolil vse tri dele, dodal boš lahko še litanije Matere božje in na koncu vsega moliš še v papežev namen. Ako bi bil tisti dan pri sv. obhajilu, dobiš za to uro molitve popolen odpustek.

Vprašanje je, kako bi se to vpeljalo in vodilo? Tu je treba organizacije (reda). Moj nasvet bi bil ta; kdo ve kaj boljšega, na dan ž njim!

V ljubljanski škofiji imamo že celodnevno ali vedno češčenje sv. Rešnjega Telesa. Posamezne župnije in drugi zavodi molijo skozi celo leto napretrogoma Jezusa v sv. zakramentu. Ali ne bi hoteli že poleg te častne straže Jezusove prevzeti še častne straže Marijine? Gotovo se dobi v vsaki župniji ali zavodu 24 udov, ki bi ta dan prevzeli še to uro sv. rožnega venca; če jih je še več, tem bolje, nabira se druga nova armada. Na čelu tem 24 udom se postavi vodnik, oziroma vodnica, ki nabere ude, če kdo umrje, ga namesti z novim.

Napraviti bi se dali novi sprejemni listki, da ga vsak ud dobi kot potrdilo.

To je en način. Ako bi ne obveljal ta, potem se postavi ta družba na svoje noge in neodvisno od celodnevnega češčenja svetega Rešnjega Telesa, dobi svojo organizacijo. Posamezne roženvenške bratovščine nabirajo svoje vence; te bratovščine si razdelijo svoje delo, da vsaka zbira ude, kakor dobi del v letu. V ljubljanski škofiji imamo 21 dekanij; ako vsaka dekanija prevzame en mesec, imamo blizo dve armadi.

Ako bomo z rožnim vencem stali na straži proti našim sovražnikom, nam bo tudi Marija stala na strani ob naši zadnji uri. Ako bomo verni Slovenci postavili Mariji tako častno stražo, bo tudi Marija nam Slovencem na straži stala, da nas ne premaga sovražnik nevere. In ta nova častna straža, ura sv. rožnega venca, bodi naše petdesetletno darilo lurški Materi božji!

Častivec Marijin.

Lurški Materi božji.

Dva odpeva pri litanijah.

Slovesno. *mf* F. F.-č.

1. O lurška Ma-ti sve-ta, po - zdrav-lja-mo te sle-dnji čas, brez

The musical score is written for a single voice and piano accompaniment. It features a treble and bass clef with a common time signature (C). The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below the notes. The piano accompaniment consists of chords and single notes that support the vocal line. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *f* (forte). The score is labeled '1.' and 'Slovesno.'.

ma - de - za spo - če - ta, Ma - ri - ja, pro - si ti za nas!

Zmerno.

II. Bodi po - zdravlje - na lurška Go - spa, ve - ko - maj slav lje - na ro - za ne -

ba: pro - si za nas, pro - si za nas, pro - si, Ma - ri - ja, za nas!

Za Marijine družbe.

Kateri nauk je najpotrebnejši nauk?

(Potreben opomin Marijinim otrokom. — Konec.)

Mladina se rada ponaša z močjo. Ali ni sramotno, če moraš o takih prilikah umolk-niti in ne veš nič odgovoriti? Ne sramuj se torej katekizma! Štej si v čast, da boš vsako leto dobro odgovarjal pri velikonočnem izpraševanju! Zato pa razen katekizma pridno prebiraj še neko drugo knjigo, ki se ji pravi: »Pamet in vera.« Izdala je Družba sv. Mohorja že dva zvezka.

Koliko morajo tu in tam prestati dobri Marijini družabniki in družabnice! Včasih je res boljše molčati, a kadar nasprotniki tro-sijo krive nauke, treba je usta odpreti in nasprotnika v beg zapoditi z mečem duha, ugnati ga v kozji rog — s katekizmom.

Če so nevarnosti že doma velike, kaj še le po svetu! Kako bo obstal stanoviten vro-čekruven mladenič in lahkomišljena deklica v

daljnem svetu, med drugoverci, v sredi zapeljivosti, če ne zna katekizma. Če tak revež nima prilike slišati Božje besede v domačem jeziku, če nima nikogar, ki bi ga vodil, bo od dne do dne bolj otrpnil na duši, če ne bo ponavljal katekizma. Neki katoliški pisatelj priporoča mladini, ko gre po svetu, vsaj vsako nedeljo eno četrtinko ure brati katekizem. (Wetzel.)

Od časa do časa je vendar prihajal kak misijonar, potrdil te zapuščene kristijane v veri. L. 1871. jih je zopet prišel obiskat duhovnik, ki je ostal več dni pri njih, jim je med tem časom opravljal sv. daritev ter jim delil sv. zakramente. Našel jih je vse prav dobro poučene v veri, boljše kakor so marsikateri nemarneži po katoliških deželah. Ko se misijonar čudi, odgovoré mu možje: »Ko se zvečer

Koliko bi to pomagalo, potrjuje sledeči zgled. Na Faröerskih otokih, daleč na severnem morju med Angleško in Islandom, je živel med samimi drugoverci sedem katoliških moških več let brez vsake verske pomoči, brez sv. maše, brez duhovnika, brez sv. zakramentov. Spreobrnili so se bili pred leti h katoliški veri, ko je bival nekaj časa tam gori katoliški duhovnik. Ker jih je bilo samo sedem, moral se je ta misijon opustiti.

vračamo s svojim čolnom od ribjega lova — bili so namreč ribiči — vsak večer beremo en odlomek iz velikega katekizma in potem molimo skupno sveti rožni venec.« To jih je ohranilo v veri, kateri so tudi pozneje ostali zvesti. (Sendb. 1905., št. 11.)

Slednjič omenim, da spada k apostolskemu delu tudi to, druge podpirati v učenju katekizma. Marsikateri izmed Bogoljubovih bralcev ima doma male bratce in sestrice.

Kako dobro delo stori, če jim pomaga v učenju katekizma, saj s tem dela naravnost za zveličanje duš, saj s tem otroke vodi k Jezusu, ki male k sebi kliče, saj s tem dela za razširjenje in utrjenje božjega kraljestva na zemlji!

Na Dunaju že več let nekateri posebno goreči Marijini otroci pomagajo zanemarjenim, šoli že odraslim otrokom pri učenju krščanskega nauka ter jih po navodilu župnikovem pripravljajo na prvo sveto obhajilo. Za take zanemarjene otroke je potem posebna slovesnost prvega svetega obhajila, na katero se pripravljajo z devetdnevno pobožnostjo. Kako vesel dan je to za take ubožne otroke, ki so ob enem tudi obdarovani z novo obleko in drugimi spominki! Koliko veselja pa tudi za Božje Srce Jezusovo, ki je rekel: »Kar boste kateremu teh mojih najmanjih storili, to ste meni storili.« (Sendb. 1905., 5.)

V pohujšljivem francoskem Parizu žrtvuje se do 3000 žena in deklet apostolskemu delu podučevanja od staršev zanemarjenih otrok. (Sendbote, 1907, 2.)

Ker sveta cerkev spoznava važnost znanja katekizma, so papeži v ta namen celo več odpustkov podelili, ki se jih ne udeleže le starši in učitelji, če sebi izročeno mladino uče krščanskega nauka, ampak tudi, kdor se ga sam uči. Tako n. pr. dobe učitelji ob nedeljah sedem let odpustka, ako svoje učence peljejo h krščanskemu nauku in jih tudi sami podučujejo. Starši, ki doma razlagajo otrokom

krščanski nauk, dobe odpustek 100 dni, ravno toliko tudi vsi verniki, ki pol ure druge podučujejo katekizem ali pa se ga sami uče. Vsi odrasli dobe sedem let in sedem kvadragen odpustka, če se po sprejemu sv. zakramentov udeleže nedeljskega krščanskega nauka. Isto tako dobe vsi odrastli, ki radi hodijo h kršč. nauku p o p o l n i o d p u s t e k n a Božič, Veliko noč in na praznik sv. Petra in Pavla, ako sprejmo svete zakramente. Vsi drugi verniki pa dobe sedem let odpustkov na Marijine praznike po sprejemu svetih zakramentov, če se radi udeležujejo razlaganja krščanskega nauka.

Papež Pij V. imenuje učenje katekizma z e l o s v e t o d e l o (l. 1571.), papež Pavel V. pa »za duše in za vse krščanstvo z e l o k o r i s t n o d e l o.« (1607.)

Kako lepo moli kralj David: »Pokaži mi, Gospod svoja pota, in uči me svoje steze«, (ps. 24. 4.), ali: »v svojem srcu sem shranil tvoje besede, da bi ne grešil zoper tebe.« (Ps. 118. 11.) Dobri Bog nam je zopet pot pokazal, je sejal nauke v zgodnji mladosti v naše srce, le skrbimo, da obrodimo tudi sad, da se seme Božjega nauka v nas ne posuši. Vera je dar Božji, a z Božjo milostjo mora tudi človek sam sodelovati. Pregovor pravi: »M o l i i n d e l a j !« Komur za katekizem ni mari, še prav moliti ne zna, kaj še le prav živeti. Katekizem te uči še le prav moliti; kdor pa zna prav moliti, ta zna tudi prav živeti.

A. J.

Vzorna Marijina družba.

(Dopis iz Št. Jurja ob Taboru — Štajarsko.)

Ta-le spisek, poslan kot dopis, postavljamo na to mesto, da bi ga pač nikdo ne prezrl, ker je vreden, da se vanj kakor v ogledalo v gledajo vse Marijine družbe.

Naša dekliška Marijina družba šteje 135 družbenk. Imele smo v pretečenem letu 15 shodov, štiri društvene maše, dvakrat skupno sveto obhajilo in devet sej predstojništva, pri katerih so nas gospod duhovni voditelj

navduševali zlasti za apostolsko delovanje.

Ko je izšel papežev odlok o pogostem in vsakdanjem sv. obhajilu, začele smo ga tudi mi, kolikor razmere dopuščajo, izpolnovati. Okoli 50 družbenic opravlja vsak teden sveto spoved, k sv. obhajilu pa potem pristopimo, kadar moremo k sveti maši. V pretečenem letu zato ni bilo

dneva, izvzemši seve zadnja dva dni velikega tedna, da bi ne bilo nikogar pri sv. obhajilu. Da pa ni naenkrat prevelike gnječe pri spovednicah, smo lepo razdeljene na posamezne dni v tednu in teh se tudi po možnosti držimo, ob nedeljah pa prepuščamo prostor tistim, ki bolj poredko prejemajo svete zakramente. Zgled Marijinih hčer vleče tudi druge ljudi k Jezusu, 20 do 30 jih je vsa k dan pri sv. obhajilu, in nenavadno se je pomnožilo število onih, ki tudi med tednom prihajajo k sveti maši.

Sad pogostega sv. obhajila je menda tudi, da se je število »Bogoljubov« letos pri nas skoro podvojilo. Lani jih je prihajalo v našo župnijo okoli 70, letos menda **čez 120**, saj jih imamo samo pod skupnim zavikom 112.

Od adventa sem molimo glasno po pridigi tri božje čednosti, med tem ko se duhovnik pripravljajo za sveto mašo. Da se glasno in razločno moli, moramo pred vsem skrbeti Marijine

hčere. Po krščanskem nauku pa vsa cerkev že nekaj časa sem vedno moli glasno kes.

Na zadnjem mesečnem zborovanju dobile smo tudi vse družbenice od gospoda duhovnega voditelja jubilejne svetince sv. Benedikta, da se bomo lahko udeležile porci-junkulskih odpustkov na Vseh svetnikov in vernih duš dan. Pristrčna hvala jim zato!

Po velikonočnem spraševanju so gospod duhovni voditelj rekli: »Marijini otroci znajo dobro krščanski nauk!« Smo se ga pa res tudi učile že radi tega, ker je »Bogoljub« rekel, da Marijini otroci ne smejo biti nevedni v tem oziru.

V »Čebelici« ima 31 družbenk čez 5000 K. — — —

Tako govori dopis. Opomniti je treba, da šteje fara samo 2000 duš. Ko bi bili povsod tako pridni, bi imel »Bogoljub« 50.000 naročnikov. Da bi bili naši ljudje povsod tako za dobro vneti in »Bogoljubovim« besedam tako poslušni, to je naša želja.

Krščanska mati.

V. Pod križem.

Žena, ki je v težavah zaradi moževih slabosti, le prerada zgubi pogum in obupa, da bi ga pripravila na drugo pot. Tako je posvaril že sv. Pavel, ko pravi: »Odkod veš žena, če ne boš moža izveličala?« Pot do spreobrnjenja je pokazal sv. Peter z besedami: »Žene naj bodo podložne svojim možem, da bodo tudi ti, kateri besedi ne verujejo, po zadržanju žen brez besede pridobljeni.« To je ravno isto, kar je prerok svetoval: »V molčanju in upanju bo vaša moč. Z besedami, še najmanj z besedami v jezi in kregu ne bo žena nikdar moža spreobr-

nila. Ravno neprevidno ženino govorjenje napravi moža še bolj trdovratnega.« Saj sem mu jih po pravici povedala,« sama sebe tolaži. Toda kolikrat žena v jezi več reče, kakor more potem, ko je zopet mirna, zagovarjati. Možu se pristudi domači kreg in zraven žena in domača hiša. Kaj ne, ti rabiš pripomoček, ki naj bi segel v moževo dušo in tam vzbudil dobro voljo in kesanje? Ta pripomoček je milost božja in od tvoje strani izpolnovanje apostolovega sveta: »Žene naj bodo možu podložne!« Njih resnična pobožnost in bogoljubno življenje naj moža spreobrneti.

Sv. Olimpija je vprašala v tej zadevi sv. Gregorja iz Nacianca za svet, ki ji je rekel: »Ceni svojega moža, kakor punčico v očesu. Ljubi le njega, ki naj bo tvoje veselje in tvoja tolažba. Glej, da se ne bo nikdar zaradi tebe jezil. Pomagaj mu in ga tolaži v bridkosti in žalosti. Govori z njim pohlevno in ljubeznjivo. Bodi ponižna, ko mu odgovarjaš in počakaj za to pravega trenutka. Posnemaj one, ki leve krotijo. Ne rabijo sile, le sladkajo se jim in jih gladijo. Če je mož slab, imej ž njim usmiljenje. Slabosti mu nikdar v jezi ne očitaj.«

Malokatera žena je ta nasvet bolj natančno in z večjim uspehom spolnovala, kakor sv. Monika. Še mlada je bila zaročena plemenitemu možu Patriciju, ki je bil v mišljenju in življenju skoro popoln pogan. Sveti Avgustin, sin obeh, nam je obnašanje svoje matere prav natanko opisal: »Od poroke se je vedno trudila, da bi moža za Boga pridobila. Govorila je o Bogu najboljša s svetostjo svojega življenja, kar je pomagalo, da jo je mož vedno bolj cenil, ljubil in spoštoval. Bil ji je večkrat nezvest, kar je pa tako potrpežljivo prenašala, da ni zaradi tega nikdar nastal najmanjši prepir. Čakala je, da mu je božje usmiljenje dalo vero in čistost. Ker je bil Patricij, kljub temu, da je spoštoval svojo ženo, zelo hude in nagle jeze, je za trdno sklenila, da mu ne bo dajala povoda za jezo ne z besedo ne z dejanjem in mu nikdar odgovarjala, dokler bo jezen. Ko se je umiril, ga je ob priliki opozorila na napako, če je bil brez vzroka razkačen. Mnoge plemenite gospe so imele može manj jezi vdane, kakor je bil Patricij. Vendar so bile večkrat tepene, da se jim je še drugi dan na obrazu poznalo. V zaupnih pogovorih med seboj so se pritoževale čez svoje može. Monika jim je naravnost povedala, da je vsega kriva njihova nepremišljenost v govorjenju. »Saj so se že takrat, ko so v zakon stopile, zavezale, da bodo možu pokorne, ker mož je glava družine.« Ravno te žene se niso mogle zadosti načuditi, da niso nikdar slišale, da bi Patricij kdaj tepel svojo ženo, ko je bilo splošno znano, kako je jezi podvržen. Nobeni ni bilo znano, da bi se kdaj med sabo kregala. Ko

so vprašale Moniko, odkod ta čudni slučaj, jim je povedala, kako se potrpežljivo obnaša proti svojemu možu. Vse, ki so jo posnemale, so spoznale, da je bilo kmalu tudi njim boljše.

Jednako se je obnašala Monika proti stari materi svojega moža. Dekle so nahujskale staro ženo proti njej. Ko je pa videla, kako se Monika potrpežljivo obnaša in ji povsod streže, je sama povedala sinu obrekovanja dekel in ga prosila, da naj krive strogo kaznuje, kar se je tudi zgodilo. Nemir in prepir sta ponehala, nobena deklet si ni upala ziniti besede zoper Moniko, ki je s staro ženo živela v najlepšem prijateljstvu. — Čez dolgo let je dosegla, da se je Patricij pred smrtjo spreobrnil. Ko je spoznal resnico, so se posušile solze uboge žene, ki so v tihi vdanosti tekle toliko let, ko ni bil kristjan. Mož se je spreobrnil vsled njenega pobožnega življenja in njenih molitev, sin je postal vsled njenega zgleda in njenih molitev eden največjih cerkvenih učencikov in svetnikov.

Prav težavno je pa materi otroke ohraniti na pravem potu, če je mož neroden. Kako naj se torej žena takrat obnaša? Če je mož pijanec, preklinjevalec ali drugim slabostim vdan, navadno žena na tistem doma joka, ko ga ni doma in mora čakati in čakati, se jezi, proti otrokom pritožuje, tudi kolne. Zaradi materinega krega zgubijo spoštovanje do očeta, ko vidijo, kako mati našteva in povečuje očetove napake. Prvo pravilo v teh težavnih razmerah naj ti bo: Mati mora očetovo veljavo nasproti otrokom vedno varovati. Ne moreš zagovarjati njegovih napak ali hvaliti slabega obnašanja, toda tvoj mož je, oče tvojih otrok. Pojdi zopet h križu in premišluj zgled svojega Jezusa, da bo tudi mogoče imeti pravo krščansko spoznanje in ljubezen do moža. Te tvoje misli se bodo tudi otrok prijele, da bodo prav spoštovali svojega očeta. Videl sem hiše, kjer so otroci vpili in kleli nad svojim očetom. Zdelo se mi je vselej, da je to podoba pekla, kjer zavrženi drug drugega preklinjajo. Mati, ali nisi bila sama večkrat vzrok te žalostne prikazni?

Kolikor mogoče naj žena molči, trpi in odjenja, da pridobi zlepa svojega moža. Pridejo pa vendar lahko razmere, v katerih ne sme potrpeti brez ugovora. Mati je, otroci so njeni, odgovor bo enkrat dajala od njih in že tukaj je njena sreča v prvi vrsti odvisna od sreče otrok. Če vidi, da mož otroke pohujšuje, jih sili s pijačo, vpričo njih preklinja, ali nesramno govori, če jim daje potuho, ali govori čez vero in zakramente, če jih da v službe ali take kraje v šolo, kjer se morajo pokvariti, če jih odvrča od maše in sabo vodi v gostilne in slabe družčine, so to okolnosti, pri katerih ne sme žena molčati. Z vso odločnostjo naj si prizadeva mati, da ohrani otroke na pravem potu. Če pride oče pijan domu, naj jih spravi poprej k počitku. Če je mož zelo neroden v govorjenju ali mrzel za vero in hoče tudi otroke zapeljati, naj mu žena takrat, ko je miren in trezen, pove, da kaj tacega ne more potrpeti. Malokdaj se bo primerilo, da bi bil mož tako pokvarjen, da bi nalašč oviral dobro ženo v krščanski vzgoji.

Če pa nesrečna mati nima nikdar poguma povedati odločno svoje misli in se potegniti za dobro stvar, temveč le zdihuje in dene roke križem, češ: »Saj je vse zastonj! Mož je preneroden, moja beseda nič več ne zaleže,« potem bo šlo seveda vse na slabše, slaba nagnjenja se bodo vkoreninila v srcu otrok, težave ji bodo čez glave zrastle in prepozno bo spoznala, da se je vsega preveč, le Boga premalo bala.

Še nekaj v tej zadevi! Sveti Pavel pravi o očaku Abrahamu, da je zoper vse upanje upal in veroval. Bil je sto let star. Po človeški previdnosti ni mogel več pričakovati sina. Ko mu je pa Bog sina obljubil, je veroval božji besedi in upal proti upanju, da se res zgodi. Ni bil osramočen, ob letu je dobil sina. — Tako mora tudi krščanska mati upati v Gospoda, naj bo še tako zapuščena. Večkrat se ji bo zdelo, da jo je vse zapustilo, od nikoder ni pomoči, ne luči v te grozne temine človeške nesreče. In kar je najhuje, zdi se ji, da nikdar ne more biti boljše, da ni nobene rešitve iz njene težave. Takrat upaj proti upanju na božjo previdnost. Za dežjem,

tudi za hudim viharjem prisije solnce in zopet je vse tako lepo svetlo in prijazno! Nobeden ni le za nesrečo ustvarjen.

Po hudih urah bo tudi tebi solnce prisijalo. Koliko sem jih poznal, ki so skozi leta in leta jedli kruh žalosti in do dna okusili kelih bridkosti, pa se je kar naenkrat vse spremenilo. Le kdor ostane stanoviten pod križem do konca, bo izveličan. Torej upaj in se zanesi, da niti tebe ni pozabila božja dobrot. To krščansko upanje ima vedno dva prav lepa sadova. Prvi sad vpliva na naše srce. Dokler nesrečna mati upa, si še v največjih težavah vedno prizadeva svoj cilj z delom in molitvijo doseči in ima navadno vselej pogum in moč, da izpolnuje svoje dolžnosti. Kadar pa upanje zgubi, onemore, strta je, brez moči in brez odpora. Človeka more res včasih do solz ganiti zgled onih nesrečnih mater, ki imajo toliko križev, da se drugim ljudem o njih niti ne sanja in vendar delajo, molijo in trpijo v upanju, da bo enkrat boljše. Tihe noči brišejo njene solze in nočna tišina zamori njene vzdihne. — Drugi sad ima upanje na srce nebeškega Očeta. Bog je obljubil svojo pomoč. Rekel je: »Iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo.« Ker se je nebeški Oče zavezal dati svojo pomoč, ne more nobenega zapustiti, kdor vanj zaupa in stori, kar more. Čim močnejše je tvoje upanje, tem bližja ti bo njegova pomoč. Zato pa nikar ne obupaj v svojih težavah, krščanska mati! Moli, delaj ter spolnuj svoje dolžnosti, kakor bi bilo vse le od tebe odvisno; zaupaj pa tako trdno, kakor da bi bilo vse le od božje pomoči odvisno. Potem boš mogla tudi ti reči: »Vse zamorem v njem, ki me krepča.«

Prav važno zdravilo je božji Odrešenik povedal vsem ženam, ki imajo domače težave, in vsem materam, ki hočejo videti svoje otroke enkrat srečne v nebesih, ko je rekel: »Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli.« Blagor usmiljenim, ki radi pomagajo bližnjemu v potrebah in ga tolažijo v nesreči. Mnogi si morajo nebesa kupiti. Res so imele naše matere vedno usmiljeno srce in radodarne roke do vseh siromakov, zato smo tudi ostali globokoverno

ljudstvo. Mati, žena bodi usmiljena do vseh pravih revežev. Koliko jih je povsod, ki se sramujejo prositi! Pomagaj jim, da bo tebi pomagano. Žena sme po svojih močeh in brez škode gospodarstva vedno navadno miloščino dajati. Če pa včasih sama sebi kaj pritrgaš in daš potrebnim, boš prisilila božjo dobroto, da se tudi nate ozre, — »ker bodo dosegli usmiljenje,« tako je obljubil božji Odrješnik. Naj ti bo pa vedno na srcu čast božja in lepota hiše božje. Na mnogih krajih naše dežele sem poznal matere, ki so na tihem dajale za lepoto cerkve in povišanje

sløvesnosti pri službi božji. »Nag sem bil in ste me oblekli, v ječi sem bil in ste me obiskali.« Bog se ne da osramotiti in ne ostane dolgo dolžnik svojim zvestim služabnicam. »Karkoli ste kateremu teh mojih najmanjših bratov storili, to ste meni storili.« Nisem zapazil, da bi zaradi tega prišlo pomanjkanje, ali nasprotno sem vedno opazoval prav obilen božji blagoslov. Božja beseda ostane vedno resnična. Če hočeš Boga nagniti, da ti da večjo milost zate in za tvoje, stori veliko dobrega v njegovem imenu.

Anton Oblak.

„Mladost“.

Liberalci in brezbožniki so strašno začeli segati po mladini, da bi jo speljali in dobili za svoje brezbožne namene. Koliko so pri dijakih že dosegli, to je bilo v zadnjih dveh številkah povedano. Zadnji čas je že bilo, misliti na to, kaj bi se zoper to brezvestno gonjo na našo mladino naredilo.

V ta namen je začel zdaj izhajati v Ljubljani list »M l a d o s t«. Poklic tega lista je jako lep: Ustavljati se tej liberalni agitaciji med mladino, odbijati predrzne naskoke nanjo, mlade ljudi, ki živé med svetom, po-

učevati o časovnih potrebah in vprašanjih ter jih vnemati za višje vzore kakor so popivanje in razuzdanost vsake vrste.

»Mladost« izhaja v Ljubljani na štirinajst dni in stane na leto 2 kroni. Naroča se v »Katoliški tiskarni« v Ljubljani.

Mladim ljudem, ki so nekoliko bolj izobraženi, bodi toplo priporočena; ravnotako tudi staršem, ki imajo take sinove, da jim jih hudobni svet s svojimi lažmi ne preslepi in ne zapelje.

Obhajilna.

(Primerna za A. Hribarjev napev »O sladki sveti križ«.)

Pred zauživanjem.

Preljubi Jezus moj,
izpolni srčne želje
in stori mi veselje,
naj vredno prejmem te!
Saj ljubim tebe vneto,
o božje Srce sveto,
usliši, Jezus, me!

O dobri Jezus moj,
željno te pričakujem,
po tebi ves zdihujem,
obišči skoraj me!
O pridi, pridi k meni,
z menoj se trdno skleni,
ne mudi, Jezus, se!

Po zauživanju.

O mili Jezus moj,
ti moje si življenje,
vse srčno hrepenenje.
Zdaj prosim te lepo,
ko noč življenja pride,
me smrtni sen obide,
o vzemi me v nebo!

O sladki Jezus moj,
zdaj v srcu mi prebivaš,
sladkost po njem razlivaš,
Poj hvalo, duša, zdaj!
Prekрасne pesmi v slavo
naj k Jezusu v višavo
donijo vekomaj!

A. C

Kako se je Marija maščevala.

(Zgodovinska dogodba.)

Ko je sveta Cerkev leta 1854 proglasila Brezmadežno Spočetje kot verski nauk, tedaj so protestanti zagnali velik hrup zoper tako imenovano »novo vero«. Očitali so Cerkvi samovoljnost, nasilnost in druge take ljubeznjivosti.

Med tistimi, ki so papežev odlok s pesom pobijali, je bil tudi protestantski profesor veronauka dr. Edvard Preuss. Spisal je bukve z naslovom: »Rimski nauk o brezmadežnem spočetju, ovržen iz svetega pisma.«

Kaj pa je bil nasledek temu? Preuss ni od tistega časa imel več miru in sreče, — dokler ni po sedmih letih postal katoličan in je spisal nove bukve, s katerimi je svoje prejšnje ovrigel in zagovarjal Brezmadežno Spočetje.

Posebno dan 8. grudna je bil zanjga usoden. 8. grudna 1868 je zgubil svojo službo kot profesor veronauka (protestantskega) na neki gimnaziji v Berlinu. Dobri prijatelji so mu ponudili denarja, da bi se izselil v Ameriko, in podal se je na morje. Toda vožnja je bila strašno nevarna. Celih 72 ur je divjal vihar na morju ter grozil ladji in potnikom, da jih pokoplje na dno morja; in v smrtnem strahu, ki ga je naš profesor prestal, se je začelo v njegovem duhu majati vse poslopje protestantske vere. V spomin so mu stopila zlasti ona mesta svetega pisma, ki govore o dobrih delih in katera je on po svoji volji v svojih spisih presukaval. Priznati si je moral, da slaba dela in pomanjkanje dobrih del človeka vodijo v pogubljenje. To je obračal nase in to mu je pomnožilo njegov strah.

V St. Louis, amerikanskem mestu, so ga luteranci sprejeli z odprtimi rokami in so mu preskrbeli službo na tamkajšnjem vseučilišču ter stanovanje v seminarju. Toda dušni boj, ki se je začel v njegovi duši med viharjem na morju, se na suhem ni hotel poleči. Vedno se mu je vsiljevalo v glavo prepričanje o potrebi dobrih del za zveličanje (kar luterani tajé), in v usodi, ki ga je zadela, je

spoznal roko božjo. Spoznal je, da so križi na zemlji velikokrat kazni za grehi, kar luterani zopet tajé.

Nazadnje ni mogel več vzdržati. Zadnje dni meseca novembra leta 1871, tako je pozneje sam povedal, se večkrat v šoli med poučevanjem ni mogel več na nogah držati, tako zelo ga je nadlegovala in mučila misel, da je v zmoti. 1. grudna istega leta se je odpovedal svoji službi, 5. grudna je začel pospravljati svoje reči, da bi se v drugo, zasebno stanovanje preselil; okoliščine pa, ki niso bile od njega odvisne, so ga primorale, da je šele 8. grudna šel iz seminarja. Ni bil še mesec pri kraju, pa se je podal h katoliškemu nadškofu in poprosil za poduk v katoliški veri.

26. prosinca 1872 je bil pogojno krščen in sprejet v katoliško Cerkev. To se je zgodilo v cerkvi »Marije od zmage«. Marija je zmagala. V spomin na svoje spreobrnjenje je dal napraviti in vzdati v tej cerkvi spomininsko ploščo z napisom: »Preblaženi Devici - zmagovavki postavi ta kamen v spomin zmage, ki jo je priborila Ona nad njim, ki se nekdanj ni sramoval poniževati jo, zdaj pa ji služi s prehvaležnim in zvestim srcem kot svoji najboljši, brez madeža spočeti Materi. — St. Louis, na praznik Brezmadežnega Spočetja preblažene Device Marije 1872.«

S tem se pa dr. Preuss še ni zadovoljil. Ko so leta 1879 obhajali 25letni jubilej proglašenja verskega nauka o Brezmadežnem Spočetju, je izšla na svetlo slavnostna knjiga z naslovom: »V čast Brezmadežnemu Spočetju preblažene Device — od nekoga, ki jo je prej zaničeval.« V predgovoru, ki ga je spisal 8. grudna prejšnjega leta, pravi pisatelj, da naj bo ta knjiga javno zadoščenje za nekdanje javno sramotenje.

Koj po svojem spreobrnjenju je sprejel nekdanji protestantski profesor uredništvo novoustanovljenega katoliškega časnika »Amerika«, in je to službo opravljal do leta 1902. Pri vsem priznanju, ki ga je prejemal

za svoje delo, je ostal vedno skromen in ponižen.

Leta 1887 mu je izročilo katoliško vseučilišče v Indijaniji častno svetinjo, kakor se daje vsako leto kakemu slavnemu pisatelju ali umetniku. Toda na njegovo prošnjo so javnosti ime odlikovanega zamolčali. Častno svetinjo so položili k nogam brezmadežne Device, ker je dr. Preuss pri svojem spreobrnjenju napravil obljubo, da ne bo sprejel nikakoršne časti, da bo zadostil za predrznost, da si je upal spisati bukve zoper Brezmadežno Spočetje.

Dr. Preuss je umrl 17. julija leta 1904, torej v jubilejnem letu Brezmadežne, dobro pripravljen za pot v večnost. Zapustil je za seboj zvesto ženo in lepo število prav dobro

katoliško vzgojenih otrok. Starejši sin Artur je za njim sprejel uredništvo časnika »Amerika«, drugi sin Jožef je župnik, ki je svojega očeta na smrtni postelji sam previdel za večnost, dva sinova pa se še pripravljata na mašniški stan.

Tako se je zasramovana Mati božja nad svojim nekdanjim sovražnikom maščevala s tem, da je po besedah svetega pisma — žareče oglje zbirala nad njegovo glavo. Spreobrnjeni grešnik se je pa Mariji za toliko milost tudi hvaležnega in te dobrote vrednega izkazal.

Bog daj na priprošnjo Brezmadežnega Spočetja še prav mnogim zaslepljencem pravo spoznanje!

Prijatelj „Bogoljuba“ zopet — škof.

Pred kratkim smo poročali, da je naš naročnik, prečastiti gospod J. Koudelka postal v Ameriki škof Slovanov v škofiji klevelandski.

Danes imamo sporočiti podobno veselo novico:

Prečastni gospod kanonik in urednik »Vrhbosne«, **dr. Ivan Šarič**, je imenovan za pomožnega škofa v Sarajevu.

Urednik »Bogoljuba« je imel čast, seznaniti se z visokim gospodom pred par leti pri Sv. Jožefu poleg Celja (kar je bilo povedano v onem potopisu po Štajerskem leta 1905).

Takrat sta se dogovorila, da si bosta pošljala v zameno drug drugemu ponosno »Vrhbosno« in skromnega »Bogoljuba«. Od tistega časa si »Vrhbosna« in »Bogoljub« podajata roko.

Novi posvečeni škof je zelo ponižen in priljuden gospod ter visoko čisla Slovence.

»Bogoljub« se radostnim srcem pridružuje njegovim častivcem ter milostnemu gospodu iskreno želi veliko blagoslovljenih let uspešnega nadpastirskega delovanja med dobrimi katoliškimi Hrvati v Bosni ponosni!

Imenitna knjiga.

Gospod prelat Janez Flis v Ljubljani je v vsej skromnosti izdal bukve z naslovom »**Umetnost v bogočastni službi**«. Bukve imajo 281 strani precej velike oblike, in 19 listov podob.

Pred več leti je isti visoki gospod izdal večjo knjigo »Stavbinski slogi« ali navodilo, kako se cerkve zidajo. Ta knjiga pa govori o notranji cerkveni opravi. Popisane so

prav vse reči, ki se rabijo v cerkvi in pri službi božji: mašna obleka in posode, oltar, spovednica, krstni kamen, cerkvene klopi, križev pot, orgle, zvonovi, ura, božji grob, pokopališče, spominki na njem itd. itd. itd.

To je knjiga, ki smo si jo že davno srčno želeli. Cerkev je izdala o vseh teh rečeh natančne določbe, katere je težko vse brez bukev iz glave znati; pa tudi svetost cer-

kve in božje službe pa dragocenost cerkvenih predmetov zahteva, da se s temi rečmi pravilno ravna: kako in kdaj naj se svete posode snažijo, cerkvena obleka hrani itd.

Ta navodila bodo predvsem dobro služila duhovnikom. Prav privilegije bi se pa te-le tudi cerkvenikom in vsem, ki imajo s cerkvenimi rečmi opraviti. Marsikateri cerkvenik kar ne more razumeti, ako novi gospod župnik zahteva, da ta reč mora odslej biti tako in ta tako, ne more razumeti, zakaj naenkrat nekaj novega, zakaj bi ne bilo dobro tako, kakor je bilo prej. Takemu se lah-

ko pokažejo te bukve: Tukaj imaš, beri in poduči se, kako mora biti! Pridni, za lepoto cerkve in božje službe vneti cerkveni služabniki si bodo pa kar sami od sebe želeli, bolj natančno se podučiti o stvareh, s katerimi imajo vedno opraviti.

Zato je ta knjiga vrlo dobro došla in naj bi mnogo pripomogla, da bi se veliki Bog v naših cerkvah z dostojnostjo in krasoto cerkvene oprave in božje službe vrednejše in lepše častil!

Bukve te se dobe v »Katoliški bukvarni« v Ljubljani.

Prvo cvetje.

Prvo cvetje ti poklanjam
vseh devic Devica;
tebi, ki si cvet vseh cvétov,
vseh lepot kraljica.

Ko bi mogla, poiskala
bi najlepše cvetje,
kar rodi ga širom zemlje
bujno mladoletje.

In prinesla bi je semkaj,
pred podobo tvojo,
izjokala bi od sreče
tu vso dušo svojo.

Pa ne morem, — glej, to cvetje
v travi je cvetelo;
ni slovelo po lepoti,
niti ni duhtelo.

A poslušaj me Marija:
če ni žlahtno cvetje,
ti darujem, kar najdražje
meni je imetje:

Dušo svojo ti darujem
in srce ljubeče;
sprejmi, sprejmi to darilce, —
prosim te goreče.

Sebe s cvetjem ti poklanjam,
vseh devic Devica;
ti odslej boš temu srcu
mati in kraljica. —

Cilka.

Kako sem potoval v sveto deželo.

(Dalje)

Mašina močno pretresa leseno in železno ogrodje ladjino, čutim, kako se počasi nagiba ladija na eno in na drugo stran; vročina je huda, ves poten zadremujem, ves poten se zbudim zgodaj. Hitro hitim na krov, na hlad; ob 4. uri zjutraj se začno maše na 9 oltarjih, slede drugga drugi skoro do 8. ure. Možje se ponujajo, da strežejo pri maši,; prav radi ministrirajo učitelji, katerih je precej z nami in se vedejo prav lepo. Čudno vpliva na človeka zavest: sredi morja mašuješ mašo v čast Materi božji, nikjer ne ugledaš zemlje; zgodi naj se nesreča, od

oltarja stopiš v trenutku pred sodnika. Mladi dalmatinski mornarji so med tem pridno umivali vsak dan ladijo, ki je bila vedno čista; le od velikega dimnika sem, ki ima v primeru 2 do 3 m, je vedno padal črn premogov prah nam na glave, da smo bili precej sajasti. V petih dneh morske vožnje sem precej vse oblezel, kar je bilo na ladiji novega. V sredi ladije v spodnjem delu sem šel mimo velikih strojev; vročina je naravnost grozna, zato imajo kurjači samo 4 ure dela, potem jih zamenjajo drugi; menda imajo stroji par tisoč konjskih sil; rad verujem, ker je ladija

precej velik kolos. Stroj mora vleči več nego 600 ljudi, vina, piva, vode, mesa, 7 živih volov, ledu, premoga, moke. Vožnja postaja dolgočasna; galebov ni več; romarji smo navezani druga drugemu. Pridigo pred slovesno mašo je imel na poti v Palestino kapucin Auracher, mož je govoril iz srca; nazaj grede do Trsta je imel govore neki bavarski frančiškan. Prav prijetno ni bilo ne za enega ne za drugega, vročina je bila od dne do dne hujša; sekundirala je pa mašina s svojim enakomernim ropotom in tresenjem. Po obedu smo dolgo dremali; spali na zadnjem delu ladije, nadomeščamo, kar je po noči v veliki kabinski vročini v ozkih posteljah pre-

morju srečno se končala. Ponujajo prijazno, nič vsiljivo.

Dne 20. avgusta. Po noči pade naenkrat gosta megla, ladija se prav počasi pomika naprej, iz piščali neprenehoma brlizga dobre dve uri. Prav tisto se ponovi zjutraj ob pol 7. uri, komaj vidno se premikamo. Ob pol 8. uri zgine megla. Kaj pa to? Na levo od nas je otok s precej visokimi skalnatimi hribi; doženemo, da je Kefalonija; žlobudramo, kar zagledamo slični otok na desni; vgilbamo; nič vgilbati, na levi ga imamo, in zopet na desni; in tako se parkrat zavrtimo okoli svoje osi; s strahom vprašujemo, kaj da je; mornar se prikaže z dvema veliki-

malo. Tri uniformirane strežnice iz III. reda imamo seboj, spočetka en dan, dva dni niso imele mnogo opraviti. V kabini I. razreda se je peljala baronovka Freitag s hčerjo; ona je predstojnica družbe strežnic iz III. reda. — Ladija »Tirol« normalno niti za 100 potnikov nima prostora; tako sem bral na listu tiskano, kjer je bilo vse natanko v številkah povedano, zato si je lahko misliti, da je bila velika gneča, če je potnikov 536 in zraven še precej čez 100 mornarskih uslužbencev. — Všeč mi je bilo, da so Bavarci Knajpovci, moški in ženske imajo vse vprek Kneippove čevlje. — Deklice prodajajo razglednice, da jih romarji precej v Jafi lahko odpošljejo svoicem v Evropo, kot dokaz, da je pot na

ma črno pobarvanima krogljama spletenima iz tenkih šibic in jih potegne visoko na jambor stroj nič več ne deluje; ladija ne reže vode. In bolj in bolj nas je prevzel strah, sredi morja stojimo, znano nam je iz Homerja, ki opeva čudne vožnje Odisejeve. Krmilo se je pokvarilo, naprej nismo mogli, dve črni krogli sta znamenje, da se ne moramo umakniti ladiji, ki bi slučajno prišla naproti. Hvalili smo Boga, da je bilo vreme čisto mirno; kaj bi bilo, če bi nas veter gnal proti Kefaloniji! Ob pol 11. uri jo mahnamo s polnim parom naprej. Opoldne smo dobili kot desert sladoled; gospodične se ga niso branile. Dve monakovski učiteljici za ročna dela sta imeli kratko jopico s hrvaškimi vzorci. Čudno se mi je

zdelo, da Monakovčani cenijo jugoslovansko umetnost, mi jo pa preziramo. — Mimo duhovnov, ki jih je do 90, so med romarji prav priproste kmetice, pošteni kmetje in cvetoči mladenci: prav je to, še v poznih letih se bodo spominjali svoje poti. Imamo med seboj precej romarjev z bronastim jeruzalemskim križem; to so romarji, romarice, ki gredo uže drugopot obiskat svete kraje; niso se strašili ne težav, ne troškov, ne zamude časa. — V tem enakomernem življenju, v tej množini ljudi zgubimo čut za posamezne dneve; nehoté gledam v koledar, sobota je že; od srede sem od doma; ločeni smo čisto od sveta; zastran nas se lahko najmenitnejši dogodek zgodi, zvemo zanj šele v Jeruzalemu; če umrem, spusté me na dno morja, niti najmanjše nepravilike ne bo zato doma; moj prostor zasede drug; človek je res majhen. Šel sem ta dan v prostor, kjer kurijo. Prostor je majhen, vročina grozna, kurjači so vsi črni, vedno premočeni; eden od njih je bil iz Trsta, govoril je slovensko, laško, nemško. Mlad Dalmatinec, ki odnaša vroč pepel, je pravil, da gre pozimi za par mescev domu; potem pa si služi kruh v tej grozni vročini na Lloydovih parnikih. Koj sem bil vesel, da imam človeka, s katerim se lahko pomenim po domače ali po hrvaško. Ko pridem iz vročine ven, se ustavim pri pekih, ki so nam dan na dan, ali pravzaprav noč na noč pekli kruh. No, to so pravi Slovenci, vsi trije; eden je s Krasa, drugi se piše Jereb in je doma iz Žirov; prav podomače sem se pogovarjal z njimi; zvedel sem, da so vsi uslužbenci Dalmatinci ali pa Slovenci. Spoznal sem, da je življenje na morju skoraj divje, brez nedelje, brez praznika. Rad bi se malo ohladil, ker je vročina bolj in bolj pritiskala, bolj ko smo se peljali proti jugovzhodu, bolj ko je po naši uri se dan krajšal; jutro je bilo prej, tema pa tudi že pred 7. po naše. Grem h kopeli in vprašam strežnico, če je kakšna kabina prosta. Kopal sem se prvič v morski vodi, a povedala mi je tudi strežnica, da je rojena Ljubljankanka, da se me spominja iz tistega časa, ko smo bili v šoli; govori slovensko, nemško, italijansko, francosko. Še večkrat sva govorila in pravila mi je, kod se je že vozila. In še enega Slovenca, iz šentpeterskega predmestja ljubljanskega sem dobil na ladiji, belo je bil oblečen, belo čepico je imel na glavi, kuhavnico v roki; eden izmed kuharjev, ki so skrbeli za naš želo-dec. On je mene poznal; kako naj bi ga jaz? Sv. Peter je prevelika župnija. Ko je solnce že padlo, sem šel gledat, kako vtone v morju. Me-

nim, da tega ne more naslikati nobeden slikar; prelepo je, le prekratko trpi lepota in potem je koj noč. 21. julija 1907. Danes zjutraj me je zgodaj že prosil pek, naj prinesem za spomin njegovim otrokom iz Jeruzalema rožne vence; mož je po tedne in tedne ločen od svojcev, ganila me je ta skrb in sem mu rad obljubil. Nedelja je, na morju je en dan kot drugi; precej naravnost proti vzhodu gremo ob otoku Kreti, katerega od daleč gledamo. Šel sem prav na vrh, oficir Hrvat, malo govori, a radovoljno razkaže, kako z magnetno iglo naravnavajo ladijo. Krmarjeva služba je tako naporna, da trpi samo dobro uro; potem pride drug vodit krmilo, to pa zato, ker mora vedno le gledati na busolo, kar je močno utrudljivo. Danes je po veliki maši med drugim voditelj romanja povedal, da bo pušica nastavljena, v katero naj potniki po možnosti mečejo darove, ki se izročé tržaškemu škofu Naglu, ki zida hiralnico za stare onemogle pomorščake. Misel je lepa, koristna, ker je življenje mornarjev neusmiljeno trdo. Ti reveži preneso mraza, vročine, burje, molčrote, da je strah; noči niso njihove; svojih otrok in svoje domovine ne vidijo po pol, po tri četrt leta. Celo dopoldne gledamo Kreto, njene hribe; zame je to klasičen svet, klasična voda; tod se je vozil sv. Pavel jetnik, tod ga je zalotil vihar, ki je tiral ladjo do Malte. In Pavel, tolikrat v smrtni nevarnosti, ni odnehal oznanjati Kristusa križanega, Kakš pritlikavci smo mi proti temu velikanu! Prav na nedeljo sem bolj pogrešal, nego druge dni ljudskega petja. Bavarci se zabavajo po svoje; slovenski romarji bi od jutra do večera peli; to bi bilo nekaj posebnega za dalmatinske tihe, molčeče mornarje. Če bi slišali peti tu eno gručo, tam eno, lepe Marijine pesmi, križevega pöta, postne; večkrat so se mlajši prikradli in poslušali, parkrat so poslušali kapitan in oficirji mašno petje; skupaj bi vrelj ne le enkrat nego vselej, kedar bi par sto Slovencev odpevalo lavretanske litanije, litanije Jezusovega srca. Tole skupno petje, ki se mogočno odbija od cerkvenih obokov, me vselej mogočno zgrabi in ponese daleč kvišku iz solzne doline. Z veseljem se spominjam, kako sem plaval v nadzemski sreči, če so bile v mraku zvečer ob nedeljah v majniku pete litanije; okolu oltarja Marijinega otroci, dečki in deklice svetlo gledajo in s svojim srebrnim, nedolžnim sopranom včasih malo prehitte starejše pevce zadaj v cerkvi; petje se lomi ob stebrih in plava kvišku pred prestol božji. Tega pri Bavarcih nisem opazil. — Čez dan sem govoril z mladim kmetom,

doma iz pasavske okolice. Pravil je, kako je tam, da imajo mnogo snega po zimi, da pozna Češko; tje hodijo kupovat močne konje; da je bil vlani v Lurdu in da ga mika še v Rim. Pravi, da se ne boji troškov, teh par sto goldinarjev ali mark bo na drugi strani privarčeval. Ena in pol ure je, pa se še vozimo ob Kreti; no, zdaj je je konec; iz morja molita visoko dve raztrgani sivi skali, odtrgani od Krete; počasi, varno se peljemo skoz odprtino med obema skalama; morje je v ožini precej nemirno, zato se je po obedu ladija pošteno zibala in precej jih je dobilo morsko bolezen, da so sloneli kolikor mogoče čez ograjo in žrtvovali bogu Neptunu. Pogled na ladijo, ki se spredaj in zadaj vzdiguje in potaplja, vsakega čudno prevzame. Monakovska gospica pravi: meni se ta bolezen ne zdi huda, samo nelepa je. Zagledamo rt Sidero, mimo nje plovemo, in Krete ni več. In zopet mi pride v spomin sv. Pavel, tod nekje se je vozil sredi med ujetniki; v Rim gre, pomagat Petru zdrobiti v prah malike. Bolj in bolj so romarji ieli koprniti po koncu morske

vožnje, po sveti deželi. Moj sosed pri mizi je skoraj jokal: skoro 70 let sem star, pred tremi leti sem bil v Jeruzalemu; takrat nisem prav vedel, čemu sem šel; zdaj grem Bogu se zahvalit za vse prejete dobrote: otroci so pridni; žena je dobra, še nikoli se nisva tako sporekla, da bi naju otroci ne smeli slišati; njena mati je bila pri naju 30 let; lepo sva ravnala ž njo; zato mi je Bog dal srečo. Obrt sem izročil sinu; zdaj počivam na stara leta; s praznimi rokami sem začel, sin je dobil lepo zastavljeno, lahko bo živel, če bo hotel. Ob pol 5. so začeli naenkrat mornarji tekati in skupaj vreti od najnižjega do oficirja. Kapitan je nad nekaterimi strašno upil, tako da so se pošteno tresli pred njim, blede kot zid. Ko vihar mine, vprašam pomorščaka, kaj je bilo; bil je signal, da je ogenj na ladiji, in takrat morajo vsi v trenutku biti na določenem kraju in pomagati reševati in gasiti. Ker so nekateri malomarno stopali, jih je kapitan oštel, češ: radi se za vaš i naš spas! Hvala Bogu, bila je le vaja. (Dalje.)

Zanimivosti z mojega pota.

(Konec.)

Dolgo, dolgo že vodim svoje potrpežljive spremljevalce po raznih mestih in deželah. Gotovo so se z menoj vred že utrudili na dolgem potu in si želé že domu, da se spočijejo od dolgega pota. Zavili jo bomo torej proti domu.

Iz Linca bi se dalo sicer še kaj zanimivega povedati.

Obiskal sem na primer tudi hišo katoliškega tiskovnega društva in njenega ravnatelja gosp. Pesendorferja, ki je urednik »Bogoljubu« podobnega časnika »Ave Maria«. Govorila sva o klišejih (jeklorezih, bakrorezih, po katerih se delajo podobe). Urednik ilustriranega (s podobami okrašenega) lista mora biti vedno na lovu za novimi slikami. G. Pesendorfer urejuje poleg »Ave Maria« še dva druga časnika. Vprašam ga, kako zmore toliko dela. Odgovori mi, da mu ni treba nič pisati; vse mu napišejo drugi, on da samo skupaj zloži. O, ti srečni urednik, sem si mislil, na ta način ti je lahko uredovati! Za »Bogoljuba« pa pišejo večinoma priprosti fantje in dekleta, ki imajo sicer — kakor smo jim že večkrat priznali — prav dobro voljo, toda spisi niso vselej tako dobri kakor volja; in urednik ima dostikrat velik

križ, ker bi tako rad ljudem to veselje privoščil, da bi videli tiskane svoje reči, katere so časih z velikim trudom in veliko skrbnostjo napisali. Časih pa tudi ni tako, ampak dobivam reči, o katerih si mislim: Tale pa gotovo meni, da je za tiskarno vse dobro in da z veliko hvaležnostjo sprejememo vse, naj je še tako površno in malomarno na popir vrženo. Pa se moti, če tako misli! — No, nekaj pridnih sotrudnikov pa tudi »Bogoljub« ima — posebno s pesnimi smo založeni do vrha — in s pomočjo teh jo že še nekako za silo jadramo naprej.

Ogledal sem si pa tudi hišo in tiskarno tiskovnega društva. No, lepa je in precej velika, — toda z našo »Katoliško tiskarno« v Ljubljani, ki jo ravno zdaj dodelavajo, se pa še meriti ne more. Kdor kaj hodi po Ljubljani, vidi ob novem, nekdanjem »mesarskem«, zdaj pa »jubilejnem« mostu visoko in dolgo palačo. To je nova »Katoliška tiskarna«, zidana skoro iz samega železa in betona, tako močno, da pravijo, da je še podreti ne bo mogoče drugače kakor z dinamitom. Tako velika in krasna tiskarna se težko kje dobi. Tam v tej veliki hiši bo res za vse preskrbljeno; pre-

skrbljena je gori v gornjem nadstropju tudi ena posebna sobica za urednika »Bogoljubovega«, kakor za vse druge urednike. Tista sobica bo tako visoko, da se bo videlo iz nje čez vse druge hiše tja po ljubljanskem polju in gori do Grintovcev; in če bi ne bila Šmarna gora napoti, bi iz nje videl lahko v Zapoge. Ko bi bilo vso to narejeno in doseženo, bi potreboval samo še en prav dober »rešpetin«, da bi videl, kaj Zapožani delajo, kadar mene ni doma. Ker bo pa tista sobica in ž njo tudi druge tako visoko, se bomo lahko, da se ne bomo preveč opehali, z železnico vozili od tal pa do vrha. — Kaj ne, ljubi moji, saj mi ne boste zamerili, da vam take malenkosti pripovedujem. Saj je pa tudi zdaj taka zadrega v tiskarni, da se človek nima kam prisloniti, da bi malo črke popravil, katere so narobe postavljene. Zato si lahko mislite, da že vsi skupaj težko čakamo, kdaj prideta mesec julij in avgust, kadar se bomo selili v novo hišo.

Toda, kam sem zopet zašel s svojega pota! Vrnimo se zopet v Linc, da še zadnje vtiske od ondi pobereмо. Veste, kaj je še poseben vtisk name napravilo? Govor misijonskega škofa Henninghausa na slavnostnem marijanskem zborovanju. Mirno, toda s pretresljivo resnobo je opisoval grozno bedo poganstva in razkazoval neizmerno polje misijonskega dela. Zdi se mi, da je hotel reči: Tukajle vas je nekaj tisočev, ki se vнемate za dobro. To je vse lepo. Toda kaj je to proti temu, kar jaz gledam! Ondi, odkoder jaz prihajam, je celih 400 milijonov duš, ki bi bile tudi sposobne za kaj boljšega, pa žive v toliki temi, toliki nevednosti in zanemarjenosti, da se je zjokati! . . . Oh, ljubi Slovenci, na misijone nikar ne pozabimo! Ali slišite? 400 milijonov poganov — samo na Kitajskem! Oh, žetev je prestrašno velika! Mi tega neizmernega polja pač ne bomo obdelali, ali vsaj en košček bi prevzeli v obdelovanje! — Misel, da bi mi ustanovili svojo misijonsko hišo, ki je bila zapisana v »Bogoljubu«, so potrdili neki jako modri in učeni gospodje. Ali dokler nimamo naših »škofovih zavodov« dovršenih, ne gre kako večje zbiranje v ta namen začeti. Škofovi zavodi, to je zdaj naš domači misijon. In kako potreben je ta misijon, ste videli iz popisa o žalostnih razmerah med dijaštvom. Ko pa sebe nekoliko oskrbimo, pa tudi na druge, ki so še v večji potrebi, nikar ne pozabimo! En način, po katerem bi se lahko prišlo do nekih začetkov, bi bil tale: Naši ljudje silno radi dajejo za sv. maše. So družbe, ki obetajo za eno kronico toliko in toliko sv. maš. Naj pride

kdo v ta namen med nas pobirat, bo odnesel tisočake od nas. No, pa to je vsaj dobra reč; napačno je samo to, da ves ta denar gre — na tuje, ker mi nimamo nobene take družbe. Mimogrede bodi omenjeno, da naši ljudje še vedno silno radi gredo na limanice kakemu agentu za kako prazno ali malovredno reč, in se potem tudi sami zanjo vнемajo in agitirajo. Za kako v resnici dobro stvar, dobre bukve, časnik itd., ne boš nikdar tako lahko dobil ljudi kakor za kako malovredno stvar, samo da ima nekoliko vnanjega blišča. Pred kratkim je nekdo ponujal tukaj v moji bližini mašne bukvice s koščenicami platnicami. Denar je pobral, potem jim je pa poslal bukve, pisane v r u m u n s k e m jeziku! Zdaj jih pa beri ali pa nazaj pošiljaj in drugih išči! Če bi gospod s prižnice priporočili kake bukve ali »Bogoljuba«, o, to jih ne boš tako ubogal, ampak tujemu človeku, ki ga nisi nikoli videl in ga nikoli več ne boš, temu pa brž vse verjameš! Koliko tedaj taki denarja odneso od nas! Za sv. maše je že dobro; samo doma bi lahko ravno tisto naredili. Kar znajo drugi, to znamo tudi mi! Trapisti imajo za svoj marijanski misijon tako mašno družbo, potrjeno od sv. očeta, — zakaj bi je ne napravili mi? . . .

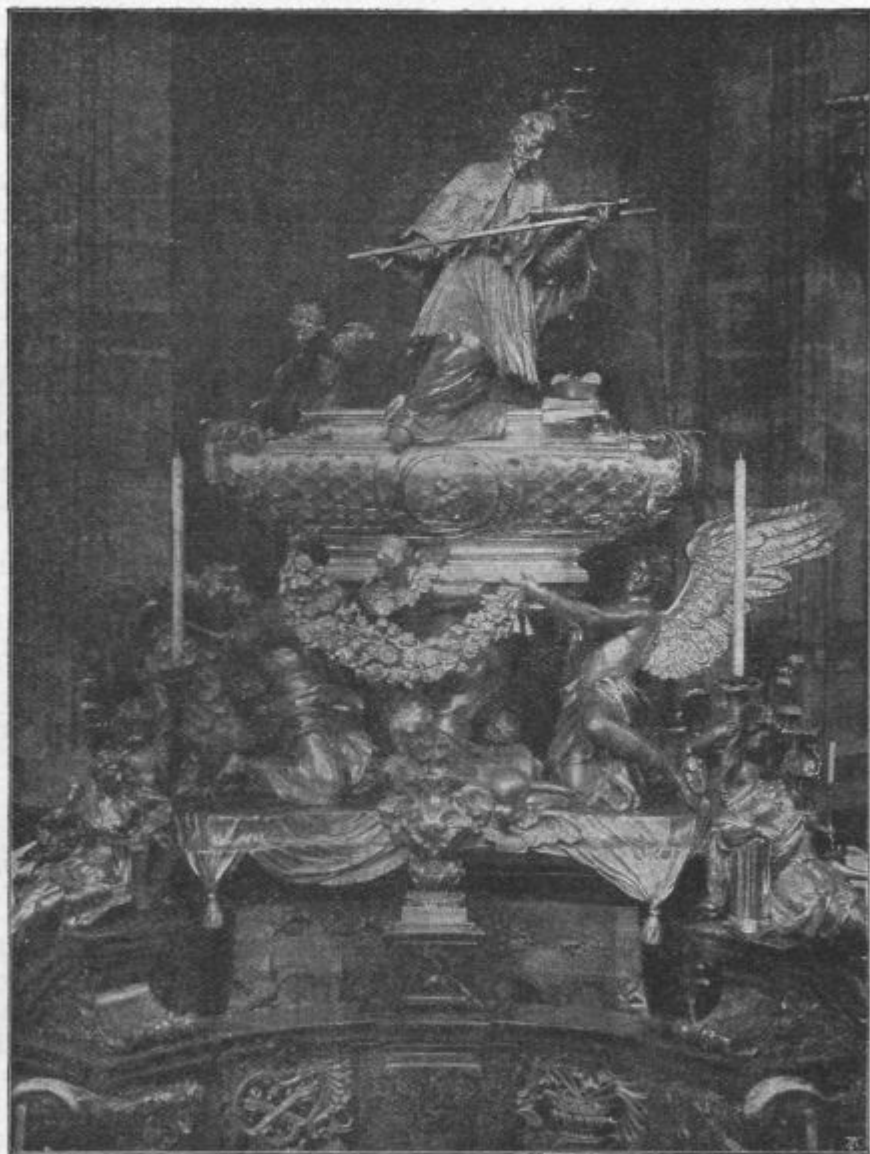
Prede n smo odšli iz Linca, smo poslali še našemu knezoškofu razglednico s podobo škofa Rudigierja in primernim napisom. Podpisali so jo razen nas Kranjcev tudi deželni glavar Ebenhoch, grof Walterskirchen, prelat Mehler, ki je imel našega škofa z würzburškega katoliškega shoda v najljubšem spominu, in dr.

Ko smo v Lincu vse opravili, smo se tedaj obrnili proti Dunaju in sicer, kakor že povedano, po Donavi. Na ladiji je bilo polno dunajskih udeležnikov marijanskega shoda. Ko se je ladija jela pomikati, smo zapeli latinsko Marijino »O sanctissima . . .«. Vozili smo se od 8. zjutraj do 5. popoldne, torej celih 9 ur. Dolgo časa nam je še nasproti gledal visoki zvonik novega Marijinega doma v Lincu. Vožnja po ladiji je prijetna, toda zelo rad piha na njej močan veter in tudi to jutro je pihal. Seveda človek gre lahko tudi v spodnje prostore, kjer je zaprt pred njim. Ravno zato je na ladiji prijetnejše kakor na železnici, ker se človek lahko giblje prosto semtertje, kakor hoče. Vsem udeležnikom marijanskega shoda je bil odprt I. razred, četudi smo II. plačali.

Nekaj časa pod Lincem z ladije ni kaj posebnega videti. Ravnina na obeh plateh, večkrat zaraščena z visokim jevševjem; zanimi-

vejša postane vožnja, ko se pride v pokrajino, imenovano Wachau. Tu je gričevje in gorovje na obeh straneh Donave, pred njimi tik reke pa mesta in sela. Pluli smo mimo gradu Walsee, kjer stanuje cesarjeva hči Marija Valerija, kamor cesar večkrat k nji zahaja. Ta je pobožna žena, vpisana tudi v Marijini družbi, in se je dala na

stolpno cerkvijo, nekoliko vzvišeno na griču. Nekoliko bolj iz daljave nas pozdravlja s hriba božjepotna cerkev Marija Taferl. Vozimo se mimo mest Ybbs, Pöchlarn, Stein, Krems, Tulln. Ko gremo mimo Klosterneuburga, sredi katerega stoji istotako mogočna dvostolpna samostanska cerkev, se nam prikažeta dunajski Goiovec in

GROB SVETEGA JANEZA NEPOMUKA V PRAGI.

linškem shodu zastopati po soprogi deželnega glavarja. Ko smo se mimo gradu vozili, je prišla k oknu in Dunajčani so jo pozdravili s cesarsko pesmijo ter ji nasproti mahali z robcem, s čemer je tudi ona odzdravljala. — Krasno stoji ob Donavi benediktinski samostan Melk s svojo dvo-

Leopoldov hrib (Kahlenberg, Leopoldsberg), in jamemo se pripravljati za izstop na dunajska tla. Gremo pod tremi, štirimi velikimi mostovi, ki vodijo čez Donavo in smo — na Dunaju.

Dunaja pa ne bom popisoval, ker zato bi mi bilo treba napisati cele bukve. Jaz bi topot ne bil

šel na Dunaj, ker nisem imel tam nič posebnega iskati, ampak bi jo bil zavil kje drugod, najbrž čez Marijino Celje proti domu, pa prijatelju na ljubo sem šel, ki je Dunaj prvič videl.

Sicer mi je pa Dunaj prav všeč in nekako domače se mi zdi tam, — odkar stoji tako odločno na krščanski plati. To je res vesela misel za prepričanega katoličana: središče cesarstva, prestolno dvemilijonsko mesto, orjaški Dunaj je — naš! Zares čudno: Dunaj s svojim visokim izobraženstvom in velikim bogastvom voli krščansko, — naša gnezdeca, ki se sicer tudi imenujejo mesta, pa Dunaju niti do gležnjev ne segajo, volijo pa liberalno. V resnici sram nas mora biti, če se primerjamo z Dunajem! Pa kaj pravim: naša mesta, — naše Primorje, naši Kraševci, ki prebivajo tam med tistim pustim golim kamenjem, so liberalci, zakrknjeni, da je groza! Noben naših listov ni tega povedal, a čemu bi neki prikrivali to, kar vsi mislimo in čutimo, kako silno žalostno nas je presenetil in potrl izid volitev za goriški deželni zbor, in kako smo se čudili, da je kaj takega mogoče! Domovina preroka katoliške ideje, Mahniča, voli v splošni skupini liberalno! — No, npamo, da ta žalostna skušnja ne bo brez koristi, ampak da bo ravno ta poraz vzbudil tisto živahno gibanje na naši strani, kakoršnega nujno zahtevajo razmere. Tudi Dunaj, prej zakopan v liberalizem, ni padel na en mah, ampak je bilo treba orjaškega dela najboljših mož, preden je padel. Ali poglejte našo Notranjsko, sosedo Primorski! Tudi tam je svoj čas liberalizem bohotno cvetel, a z neutrudnim delom se je ta plevel zelo iztrebil; svet je v tem oziru dobil tam drugo lice. S politično in gospodarsko probujo vred pa mora iti vstric tudi versko gibanje in življenje. Tudi na Dunaju delajo tako. Dočim politični voditelji zbirajo meščanstvo po shodih, se medtem pridno vrste misijoni, vsakovrstne cerkvene slovesnosti, zlasti pa ustanavljajo Marijine družbe, ki so nekak kvas Dunaju. Tudi o prvi Marijini družbi v Gorici ravnokar slišimo, da se pripravlja. Naj bi jih bilo še mnogo! Razveseli nas vsako poročilo, vsak dopis iz Primorja, a žal, da jih le malo dobimo. Tudi zoper nesrečni alkoholizem bi bilo potreba napraviti odločno zavezo. To oštarijsko življenje ob nedeljah, ta ples, ki ni nikjer tako vdomačen kakor na Primorskem, je v veliko kvar ljudstvu in v pohujšanje mladini. Z vztrajnim delom po zgledu drugih deželâ pa je upati, da bo tudi tam prišla vesela pomlad v deželo.

Na Dunaju se opazuje tale očitna prikažen; Po tistih krajih, kjer je manj cerkva, tam

je slabši v vsakem oziru, tam volijo slabše, tam so socialni demokratje močnejši. Prav isto nam priča naša Šiška pri Ljubljani. — Dunajčani hite, da kmalu dohite, kar so prej zamudili, in pridno zidajo nove cerkve v okrajih, kjer jih je bolj potreba.

Pri zadnjih občinskih volitvah, ki so bile tamle v postu, je Dunaj spet sijajno krščansko volil. Dunaj je tedaj v vsakem oziru lep. Ni pa mogoče, da bi vam jaz tukaj vso njegovo lepoto popisal. Naj povem samo to, da sva šla s tovarišem tudi v zvonik stolne cerkve sv. Štefana, ki stoji ravno sredi mesta in odkoder se celo mesto dá površno pregledati. Dala sva si pokazati tudi veliki zvon te cerkve, ki tehta okoli 400 centov, a žalibog ne poje, marveč vedno stoji, ker se menda zvonik preveč stresa pri njegovem zvonjenju. Vredno bi ga bilo slišati, kako poje tak orjak! Obetali so nekaj, da ga bodo letos tako preobesili, da bo lahko pel brez škode za zvonik, zdaj so pa menda zopet obupali nad tem. Ko bi jaz imel kaj govoriti na Dunaju, hotel bi ga zagugati, pa naj bi veljalo, kar hoče!

Še tole naj povem. V Schönbrunnu, cesarskem gradu, so delavci in delavke spravljali mrvo po parkih. Ker sem se vedno zanimal za razmere revnega ljudstva, pristopim in poprašam, po čim so plačani. Ker je to eno najvažnejših gospodarskih vprašanj, poselske in dninarske plače, in ker te plače vsako leto silno rastejo, v bližini mest še bolj kakor pa na kmetih, me je bolj kakor kaka druga imenitnost zanimalo, po čim so poljski delavci na cesarskem Dunaju samem in na cesarskih posestvih. Veste, po čim imajo? Po goldinarji na dan, sem dobil odgovor. Ker se mi je to na vsak način za tukaj zelo malo zdelo, sem vprašal: Kaj ne, pa hrano zraven? Toda z nekim žalostnim posmehljajem so odmajevali, da ne, ampak goldinar na dan brez hrane je vsa njihova plača. Na eni strani tako bogastvo, na drugi taka — revščina!

Po dvanajdnem bivanju na Dunaju sva se odpeljala po južni železnici proti domu. Tudi te proge ne bom popisoval, ker se je že marsikdo izmed vas po njej vozil. Pri Spielfeldu in Št. Ilju smo zagledali zopet slovensko zemljo. Ustavila se nisva nikjer nič, samo v Celju sva stopila čez noč k našim častitim in ljubim znancem misijonarjem pri Sv. Jožefu, ter se ondi nekoliko otresla — prahu, ki sva se ga bila nabrala po potu . . .

Drugi dan popoldne — bila je sobota — sva bila doma.

Tega je zdaj že dobrih sedem mesecev. Moj tovariš je medtem postal župnik pri Materi božji na Dobrovi (poleg Ljubljane), jaz pa nič ne avanziram, ampak sem še vedno tam, kjer sem bil. Oddahnil sem se pa bil med tem časom že toliko od lanskega pota, da že lahko mislim na drugega, in ta je — v sveti Lurd. Vsem pobožnim brav-

cem »Bogoljuba« lepo priporočam, da naj izmoli v s a j eno češčenomarijo, lahko pa tudi več, cele rožne vence in devetdnevnice, zame, pa tudi za celo naše romanje, zlasti za bolnike. Če bodo dobro molili, da se bomo od tam srečno vrnili, naj bodo prepričani, da jim ne bom zamolčal, kako se nam bo pa na tem potu godilo.

Cerkveni razgled.

PO SVETU.

Križec za spomin papeževe zlate maše. Posebne križce, ki bodo umetno izdelani po načrtu dunajskega profesorja Marschalla, si bodo o priliki petdesetletnice sv. očeta vsi katoličani lahko oskrbeli. Križec bo izdelan na sedem načinov.

Katoliški shod v Genovi. Kaže se, da bo shod Italijanov, ki se je vršil v Genovi zadnje dni meseca marca, združil vse italijanske katoličane k skupni borbi za pravice sv. vere in sv. cerkve. Povod temu katoliškemu shodu je dala ministrska naredba, da se ima poučevati krščanski nauk v onih občinah, kjer so katoličani v večini, drugod si morajo katoliški prebivalci z lastnimi stroški preskrbeti verski pouk. Na shodu se je poudarjalo, da morajo katoličani ugodnosti, ki jih nudi ta naredba, dobro izrabiti. Sprejet je bil sklep, naj se »Zveza družinskih očetov« razširi na vsako občino v deželi. Zveza naj združuje roditelje, da se ne bodo nasprotniki polastili občin in da ne bodo mogli odpraviti krščanskega nauka.

Marijini otroci v cerkvi sv. Petra v Rimu. Dne 29. marca so imeli sv. oče Pij X. sv. mašo v baziliki sv. Petra ob navzočnosti 5000 Marijinih otrok, ki so zastopali Marijine kongregacije celega sveta.

Pomanjkanje duhovnikov na Francoskem. Dogodki zadnjih let niso ostali brez vpliva na mladino. Doslej so se duhovskemu stanu posvečali povečem le gojenci deških semenišč; v poslednji dobi pa še v teh ne bo zadosti naraščaja. Tako n. pr. se je skrčilo število gojencev celo v boljših krajih v enem letu na polovico. Ni se čuditi, ako se je polastila vodilnih krogov skrb,

kaj bo v bodoče. Brez duhovščine se bo vgnedilo v nesrečno Francijo pravcato poganstvo.

Priletan novomašnik. Na praznik sv. Jožefa je opravil prvo sv. mašo pri benediktincih v Celovcu č. g. dr. Jožef Ogorek. So pač redki slučaji, da bi pristopil k oltarju kot novomašnik mož, ki ima za seboj že tako preteklost. Dr. Ogorek je rojen leta 1844. v Galiciji. Služboval je kot profesor v Celju, v Ljubljani, v Novem mestu in v Lvovu. Ko mu je žena umrla, se je posvetil bogoslovnim naukom na vseučilišču v Lvovu, nato je šel v Rim, kjer je še izpopolnil modroslovne in bogoslovne nauke, letos pa je postal mašnik. Učeni gospod govori nemški, poljski, slovenski, laški, francoski in ruski jezik ter ima sina, ki je doktor zdravilstva na Dunaju; hčerka pa je tudi doktorica in je nastavljena kot zdravnica v Lvovu.

18 mladeniških marijinih družb je točasno na Dunaju. Med temi je lepo razvita družba visokošolcev, ki šteje 205 članov; družba učiteljskih pripravnikov ima 119 mladeničev. Marijinih družb za može je sedaj samo na Dunaju 26.

Rim. Kakor se poroča iz Rima, bo razprava o svetništvu blaženega Klementa Marije Hofbauerja še to leto končana. — Dne 17. marca je umrl kardinal Casali del Drago. Bil je velik dobrotnik rimskih revežev in se je bil odpovedal kardinalski plači. — Meseca maja se bode pri sv. Petru izvršilo trojno svetniško proglašenje; 17. maja bo proglašena svetnicam častivredna sestra Marjeta Postel, 24. častivredna Magdalena Zofija Barat, ki je ustanovila družbo gospâ presv. Srca Jezusovega, in 31. maja bo proglašen svetnikom častivredni Gabriel dell' Addolorato iz reda pasijonistov.

Lurd. Velike svečanosti so se vršile zadnji čas v svetišču Marijinem. Na tisoče in tisoče katoličanov iz cele Francije in širnega sveta se je že letos poklonilo Brezmadežni. Škof msgr. Gantrey, v čigar škofiji je umrla nekdanja pastirica Bernardka kot sestra Marija Bernard, je spisal pastirski list o petdesetletnici lurški ter je zraven pristavil te-le besede: »Če bo božja volja, bomo letos že imeli komisijo, ki bo storila potrebne korake, da se vpelje razprava za blaženstvo sestre Marije Bernard.«

Velika služabnica Srca Jezusovega bl. Marjeta Marija Alacoque bo morda še v tem jubilejnem letu proglašena svetnicam. V sporedu, ki ga je sestavila kongregacija sv. obredov za leto 1908., sta tudi dve seji, pri katerih se ima dognati resničnost čudežev, ki se pripisujejo blaženi Marjeti. Ako se vse srečno izteče, se bo slovesnost izvršila še letos.

Ker večkrat omenjamo kako poročilo o svetniških razpravah, naj dodamo nekaj opazk, kako je vsa stvar urejena: Ko se v Rimu vloži prošnja za proglašenje blaženstva ali svetništva kake osebe, ki je umrla v sluhu svetosti, je treba uvesti tri obravnave ali procese. Pri prvi obravnavi pride na vrsto vprašanje, če se morda že ni dotični osebi izkazovalo javno češčenje proti cerkvenim določilom; druga obravnava preiskuje junaške čine čednosti, tretja pa čudeže, ki so se zgodili na priprošnje dotične osebe. — Vsaka obravnava pa ima tri zaporedne seje: predpripravljavno pri kardinalu, ki zadevo zastopa (Ponent); ta kardinal ima presojeti dokaze, ki jih zagovarjajo advokati. Druga seja se imenuje pripravljavna v Vatikanu; tukaj povedo svoje mnenje takozvani konzultorji, duhovni učenjaki vpričo kardinalov, ki so člani kongregacije sv. obredov. Glavna seja je pa vpričo sv. očeta, kjer govore svetovavci in kardinali. Odločivno besedo imajo sv. oče, ki ponavadi sodbo odgode za nekaj dni in svoje sklepe objavijo v obliki papeževga pisma (dekreta).

Kanonik dr. Ivan Šarić bo postal pomožni škof v Sarajevu; tako bo dosegel škofovsko čast prvi svetni duhovnik rodom Bošnjak.

Papeževo slavlje v spomin zlate maše se je izvršilo v Monakovem dne 19. sušca z vsem sijajem. Cerkevni dostojanstveniki, kraljeva hiša, katoliško ljudstvo in katoliška društva: — vse je tekmovalo, ko se je šlo, da se javno in ponosno dokaže naklonjenost in ljubezen do namestnika Kristusovega. Mesto Monakovo je spricalo, da je — kakor nasprotniki zaničljivo govore

— glavno mesto »cerkvene države Bavarske«. To slavje pa ni bilo le nekaj vnanjega, ampak resnično in prisrčno; kot priprava za to slovesnost so bili odločeni štirje cerkveni govori za može in mladeniče, ki jih je imel v stolni cerkvi sloveči govornik P. Auracher.

Za katoliško vseučilišče v Solnogradu se je nabrala do konca l. 1907. skupna vsota 2,856.507 kron 19 vin. Tekom lanskega leta je došlo raznih darov v znesku 158.506 K, največ je prispevala linška škofija, kjer je en sam duhovnik †Fr. Kobel zapustil blizu 24.000 kron v ta namen. V dunajski škofiji se je lani nabralo 31.442 K, v solnograški pa 30.490 K. — Upanje imamo, da pridemo v doglednem času vendarle do katoliške visoke šole v Avstriji, in skrajni čas je že, saj se je zlasti zadnji čas pokazalo, da so avstrijske državne visoke šole, ki jih vzdržuje in plačuje katoliško avstrijsko ljudstvo, — prava gnezdišča brezverstva. Tako je n. pr. pred kratkim neki svetni profesor cerkvenega prava — Wahrmond v Inomostu — imel predavanje ter ga dal tudi natisniti, ki se v niem napadajo temeljne resnice katoliške cerkve. Žalil je presveto Trójico, nauk o brezmadežnem spočetju in napadal je božanstvo Jezusa Kristusa. — Nastopili so seveda proti niemu katoliški časopisi in tudi zastopnik sv. očeta na Dunaju, ki je zahteval, da mora omenjeni bogoskrunc odstopiti kot učitelj cerkvenega prava. Državni pravdnik je omenjeno knjižico zaplenil in prepovedal. V Inomostu je bila napovedana javna spravna pobožnost po vseh cerkvah radi predrznih napadov na katoliško cerkev. Obenem se je vršil dobro obiskan shod, na katerem je 3000 poštenih katoličanov z ogorčenjem obsojalo predrzno početje Wahrmondovo!

Kronanje v Marijinem Celju. Kakor znano, so sv. oče Pij X. o priliki 750-letnice slavnostnega svetišča v Marijinem Celju dovolili, da se sme milostna podoba Naše Ljube Gospe slovesno kronati. V imenu sv. očeta bo meseca septembra t. l. na slovesen način izvršil kronanje papežev dunajski poslanik, nuncij knez Belmonte. Dragoceno zlato krono so podarili sv. oče. Zasnovale so se že obširne priprave za sijajno proslavo nebeške Kraljice.

Iz jugoslovanske Bosne. Lurdski Marijin jubilej se je začel 11. februarja t. l. tudi pri nas v novi prijedorski župniji, pod varstvom sv. Jožefa. V našo župnijo je vdružen mali spominski Lurd 3 in pol ure oddaljen, med gorami na gričku pri mestu Kozarc. Ker mi, preubogi kristjani

katoliški bivaajoči med raznoverci v Krajini jugoslovanske Bosne nismo v stanu božjepotovati v francoski Lurd; bomo se vdeležili v duhu slovenskega in hrvatskega lurdskega božjega pota tako-le: Trikrat se bomo še posebno zbrali v ta namen v procesije in šli v naš spominski Lurd pri Kozarcu, prejekali sv. zakramente, opravljali službe božje in verne pobožnosti. Prosimo pa lepo, Vi mili in ljubi Slovenci, kateri bodete tako srečni in božjepotujete v francoski Lurd, spominjajte se nas sirot tam v molitvah in vernih pobožnostih, a mi se bomo spominjali Vas v našem malem jugoslovansko-hrvatsko-bosanskem Lurdu. Srčno radi bi pa v teh jugoslovanskih raznoverskih krajih za spomin napravili marsikaj silno potrebnega za revne cerkve in sv. bogoslužje, toda reve še smo nezmožni sami iz svojega imetja vse najpotrebnejše napraviti. V lurdski spominski votlini pri Kozarcu se opravlja sv. maša, zelo potrebna je vsaj malih svečnikov na oltar pred podobo lurdške presv. Gospe; nad skalnato votlino pa enega 40 do 50 kg težkega zvona. Potrebno je enega prazničnega belega mašnega plašča, belega veluma za držanje sv. posode s presv. Rešnjim Telesom pri blagoslovu, kadilnice in posode za kadilo; malih cerkvenih zastav, belih in rdečih, ali tkaninskega blaga za nje, da bi jih napravili in nosili v procesijah. Oh, pa dostojnejše moštrance za Najsvetejše. Stare čedne ali nove cerkvene notranje naprave, sv. predmeti in bogoslužna obleka, posodje in orodje, vse bi neopisljivo prav in dobro došlo ter tukaj služilo. — V tem lurdskem Marijinem jubileju se zaupljivo obračamo do velespoštovanih bralcev »Bogoljuba«, posebno do častilcev in ljubilcev brezmadežne Device Marije presv. lurdске Gospe, ako bi blagodušno vtrpeli pripomoči, posredovati ali milodariti za zgoraj omenjene cerkvene in bogoslužne stvari. Ako bi se blagovolilo kaj zgotovljenega poslati, prosimo na naslov: Rimokatoliški župni ured sv. Josipa u Prijedoru. Pošta: Prijedor. Železnični kolodvor Prijedor. Bosna.

PO DOMOVINI.

Duhovne izpremembe v ljubljanski škofiji. Dne 26. sušca je postal na dunajskem vseučilišču doktor modroslovja č. g. Anton Ratajec, ki bo nastopil v kratkem kot profesor v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu. Na župnijo Št. Jakob ob Savi pride č. g. Anton Jemec, župnik v Podlipi. V začasni pokoj je stopil č. g. A. Papež, kapelan pri Sv. Križu pri Litiji. Župnija Velika Dolina je

podeljena č. g. Janezu Gnejzda. Premeščeni so č. g. kapelani: Fr. Oranič iz Polja kot ekspozit v Nadanje Selo, Anton Gole iz Šmartna pri Litiji v Polje, Ivan Pogačar iz Žužemberka v Šmartno, Ivan Lovšin iz Gorij v Trnovo na Notraniskem, Ivan Langerholz iz Cerkelj pri Kranju v Gorje, Friderik Rodič iz Horjula v Cerkle.

Umrl je v Zlatem Polju tamošnji župnik č. g. Leopold Lotrič. — Nagla smrt je doletela č. g. duhovnega svetnika in župnika šentjurskega A. Kukelj-a. Dne 26. marca se je pripeljal v Ljubljano ter na kolodvoru tožil, da mu je slabo. Z izvoščekom se je peljal v bolnico, a je med vožnjo izdihnil. Blagemu in priljubljenemu duhovniku večni mir! — Podeljeni sta župniji Št. Peter pri Novem mestu č. g. Francišku Češarek, župniku v Zagradcu in Dobrava pri Kropi č. g. Jožefu Vrankar, župniku na Koprivniku.

Smrtna kosa. Umrla je v ljubljanskem uršulinskem samostanu učiteljica č. M. Dominika Dereani po skoraj dveletnem bolehanju. Pokojnica je bila rojena v Žužemberku iz znane rodovine Dereanijeve. Delovala je vneto kot učiteljica 16 let. Radi priprostosti in postrežnosti je vživala med sosestrami splošno spoštovanje. Naj počiva v miru!

Duhovne spremembe na Štajerskem. Župnija sv. Petra v Savinjski dolini je podeljena č. g. dr. Ivanu Jančič; za kapelana v Zalec pride č. g. dr. M. Kraber iz Vidma ob Savi. Za župnika v Sv. Bolfenk pri Bišu pride č. g. Jož. Vodošek.

Blagoslov II. gimnazije. Na praznik sv. Jožefa je blagoslovil mil. g. prelat J. Flis novo poslopje (II.) državne gimnazije v Ljubljani.

Umrla je v Ljubljani splošno znana in spoštovana gostilničarka »Pri fajmoštru«, gđc. M. Barborič, ki je precejšen del premoženja volila za zavod sv. Stanislava v Št. Vidu.

Za zlato mašo sv. očeta se je nabralo v ljubljanski škofiji okroglo 4300 K. Za to svoto se je napravilo 15 kelihov in mnogo cerkvenega perila; preostali znesek se priloži kot prispevek k Petrovem noviču.

Oskrunjena cerkev v Trstu. V cerkvi sv. Justa je 31. marca umobolni Jožef Kosanac napadel z nožem duhovnika Marsicha. Napadalec je bil že v norišnici. Tržaški škof Nagl je nanovo posvetil oskrunjeno cerkev. Gosp. Marsich je bil nevarno ranjen na trebuhu, pa je okreval.

Sv. Peter v Ljubljani. Dekliška Marijina družba v šentpeterski župniji povoljno napreduje. Dne 16. februarja se je zopet pridružilo 17 mladenk. Sprejel jih je slovesno č. g. kanonik dr. A.

Karlin, ki je v primernem govoru prav lepo pojasnil, kaj je Marijina družba za posamezno osebo, kaj za družino, kaj za celo občino. — Na praznik sv. Jožefa pa se je ustanovila bratovščina sv. Družine. Č. g. dr. Opeka je za to slovesnost prevzel cerkveni govor ter je spretno opisal glavne opore krščanske družine: *ver o, molite v, delo*. Nato je okrog 300 družin pristopilo k bratovščini. — Zdaj se snuje Marijina družba tudi za mladeniče in može. Sprejem bo v majniku.

Velečast. gosp. prelat dr. J. Gabrijevčič je odložil pred Vel. nočjo vodstvo osrednjega semenišča v Gorici. Vodil je bogoslovnico 25 let; deloval pa je na tem zavodu od svojega 31. leta. Skoraj vsa živeča duhovščina goriške nadškofije je bila pod njegovim vodstvom.

Iz Gorij. Poročam naj o stanju naših Marijinih družb. Življenje v dekliski in tudi mladeniški Mar. družbi je še precej dobro. Le ko bi tega nepotrebne plesa ne bilo, potem bi skoraj lahko rekel, da so naša dekleta in fantje, ki so v družbi, prav dobri. Slab je pa naraščaj naše dekliske družbe. V tako obširni fari, kot je gorjanska, pa jih je pristopilo lansko leto v družbo samo osem deklet, to je gotovo premalo. Izključenih pa je bilo celo vrsto. Letos, kot se kaže, bo nekoliko boljše. Na Svečnico smo imeli slovesen shod in slovesen sprejem novih članic. Sprejetih je bilo 23 deklet.

Denarno stanje dekliske družbe je takole: Dekliska družba kot taka ima premoženja v hranilnici 98 K 32 v. Ta denar se vporablja za družbene sv. maše, ki se opravljajo redno vsak mesec ena in še za druge potrebe. Tudi »Čebelica« dekliska je precej močna; koncem leta 1907. je bilo naloženega v naši hranilnici 1758 K 64 vin. A gotovo je, da bi »Čebelica« lahko bolj rojila, ko bi se je dekleta bolj oklenile.

Manj ugodno je stanje mladeniške Marijine družbe. Tu pa ni nobenega napredka. Čudno je, da naši fantje, ki imajo sicer za druge reči toliko poguma, ga nimajo pa prav nič takrat, ko je treba pokazati svojo globoko versko zavest. In zato tako slab napredek v družbi. Celo lansko leto ni nihče pristopil k družbi. In toliko je fantov v fari! Letos bo malo boljše, kot se kaže. Fantje, pogum! — Denarno stanje mladeniške Marijine družbe je manj povoljno. Družba kot taka ima še dolg na zastavi. Treba se ga bo na kak način iznebiti. »Čebelica« mladeniška pa je imela naloženega konec leta 797 K 7 vin. Fantje, oklenite se še bolj »Čebelice« in vadite se v varčevanju!

»Bogoljubov« šteje naša župnija okrog 50. Precej je to za našo faro. A to ni prav, da je list tako malo razširjen med našimi družbami. Res je, da imajo doma marsikje »Bogoljuba«, a vendarle bi moral biti vsak ud Marijine družbe sam naročen. Če pa ne more biti vsak sam, naj bi jih pa par skupaj stopilo in se skupno naročilo na list. To je vendar glasilo Marijinih družb, torej morate biti ponosni, da imate svoj list, svoje glasilo, zato si ga pa naročite. Nekaj smo dosegli z agitacijo, a veliko ne. Torej, fantje in dekleta, agitirajte, razširjajte »Bogoljuba«. — Letos nameravamo prirediti večje skupno romanje. — Za dobro stvar — vedno naprej!

Iz Kozjega na Štajerskem. Mohorska družba je letos v naši župniji za blizu 40 udov napredovala od lani. To je že lepo in častno! K nam zahaja, kar moram pohvalno reči, mnogo katoliških listov in časopisov, kakor: »Bogoljub«, »Domoljub«, »Detoljub«, »Slovenec«, »Cvetje«, »Glasnik najsv. Src«, »Slovenski Gospodar«, »Naš Dom«, »Vrtec« z »Angelčkom« in še nekaj drugih. Pa tudi hrvaški listi prihajajo k nam, kakor: »Glasnik Srca Isusa«, »Marijini Cvetjak«, »Glasnik sv. Josipa« in novi list »Naša Gospa Lurdška«, ki so ga to leto pričeli izdajati čč. oo. kapucini na Reki v proslavo njene petdesetletnice. — Ker pa vedno raste med lepo pšenico plevel in nič vredna ljujlika, tako tudi pri nas med katoliškimi listi priluka tuintam kak smrdokavran liberalnega duha. — Pri nas je bila lepa navada, da se je vsaki prvi petek v mesecu slovesno obhajal na čast presv. Srcu s pridigo in peto sv. mašo. In ta lepa cerkvena navada se je v teku nekaj časa nekoliko popustila, a naša iskrena želja je, da bi se zopet obnovila. — Še danes, dne 8. aprila, ko to pišem, so še preč. g. dekan Marko Tomažič v bolnišnici v Gradcu, kjer so jih operirali; operacijo so srečno prestali in upamo, da bodo veselo Alelujo že pri nas ozdravljeni zapeli.

Iz Borovnice. Na praznik sv. Jožefa smo imeli mladeniči Marijine družbe shod. Ta čas, ko je bil v cerkvi ganljiv govor, je nekaj mladeničev, ki menijo, da so bolj moderni, zabavljalo in se norčevalo iz teh mladeničev. Sram jih bodi! Kdor noče postati ud Marijine družbe, naj bo lepo tiho in naj pusti tiste, ki hočejo častiti Marijo, lepo pri miru! — Na Marijin praznik pa je bilo nekaj deklet izključenih iz Marijine družbe, namreč takih, ki jim je bila v predpustnem času ljubša harmonika, kakor Marija. Bilo je pa tudi nekaj nanovo sprejetih. Očetje in matere, skrbite

malo bolj, da bodo vaši sinovi in hčere vsi vredni Marijini otroci, in delaite tudi na to, da se bodo zlasti vaši sinovi rajši zapisovali v Marijino družbo!

Iz Gorij. Naša dekliška Marijina družba je skupaj z dekliškim odsekom bralnega društva proslavljala na praznik Marijinega oznanjenja 50-letnico prikazni Brezmadežne v Lurdu. Voditelj družbe, g. kaplan Lovšin, je imel najprej slavnostni govor, nato je ena domača deklamirala pesen za lurški jubilej in končno se je vprizorila krasna igra »Lurška pastirica«.

Dve krasni cvetki ste odpadli od naše dekliške Mar. družbe. Umrla je vrla žena Marija Polda, stara 40 let; izdihnila je nanagloma v par urah. Bila je vzor žene in matere. V zakon je stopila kot hči Marijina tudi z Marijinim fantom in je ostala v družbi tudi kot žena. Zapustila je štiri nedorasle otročiče. Blaga žena naj počiva v sladkem miru!

Dan pozneje smo pa zakopali Margareto Jan, ki nam jo je ugrabila iz svoje srede jetika; kako potrpežljivo je prenašala svojo bolezen! Da res, tako umira zvesta hči Marijina. Obeh pogrebov se je udeležila dekliška družba z zastavo in zadnji tudi zapela žalosfinko na grobu.

Sv. Peter pri Radgoni. Pri nas se je obhajal od 15. do 25. marca sv. misijon. Vodili so ga čč. gg. misijonarji iz Lipnice, oo. kapucini: Leon Črček, Benedikt Čirič in Rudolf Marolt. Le en glas se je slišal po tej veliki ljudski pobožnosti: kaj takega še Sv. Peter ni videl! Vsak dan so bile tri pridige in pri vsaki pridigi je bila prostorna krasna šentpeterska cerkev natlačeno polna. Obhajancev je bilo 4300. Marijina družba, zlasti mladeniška, je znatno narasla. Verski življenj vrlo napreduje. Hvala gorečim misijonarjem, večna hvala in zahvala pa predvesm Vsegamogočnemu, ki je tako bogato rosil svoj blagoslov na sv. misijon!

Pri Sv. Juriju ob Tabru je mladeniška Marijina družba svojega vrlega vodnika, č. g. Jožefa Florjančiča vsled velikih zaslug in truda za dušno in telesno izobrazbo mladine, imenovala za svojega častnega uda. Bog jih živi še dolgo let med nami!

Marijina družba v Gorici. Zanimanje za Marijino češčenje se je vzbudilo pri slovenskih dekletih in gospodičinah v Gorici, odkar se je dne 25. marca t. l. popoldan zanje ustanovila Marijina družba. Že dolgo so želele, da bi prišlo do tega. Slednjič se jim je izpolnila njih želja. Praznik Marijinega oznanjenja so se v prav obilnem številu zbrale v cerkvi sv. Janeza, kjer je preč. g.

msgr. Jožef Pavletič blagoslovil družbino zastavo in g. Ciril Vuga, stolni vikar in njih voditelj, jih navduševal za nove dolžnosti. Krasno petje je marsikaj pripomoglo k povišanju lepe svečanosti, pri kateri se je posvetilo Mariji v tej družbi blizu 200 članic. Krščanska slovenska dekleta, naj zgled vašega lepega življenja privede k Mariji še mnogo vaših vrstnic, ki sredi nevarnosti mestnega življenja brezskrbno spijo spanje lahkomišelnosti ter hitijo za nečimernim minljivim svetom!

Tridnevne duhovne vaje za tretjerednice svetogorske in goriške skupščine so se obhajale od 5. do 8. marca na Sv. Gori (pri Gorici). Vseh skupaj je bilo okoli 60. Vsak dan so imele po tri premišljevanja in stanovski nauk za žene, dekleta in matere. Za sklep so ponovile obljubo tretjega reda.

Iz Metlike. V kratkem je milo dvakrat zvon zapel, oznanjajoč nam ločitev dveh dobrih družabnic: Katarine Šuklje in Marjete Črnugelj. Družba je darovala eno sveto mašo, pred sv. R. Telesom uro molitve, in rožnivenec, in vsaka po eno sv. obhajilo v znak ljubezni in zvestobe. Na praznik sv. Jožefa pa smo imele skupno sveto obhajilo in slovesni shod, pri katerem smo zopet sprejeli šest novih članic v našo kongregacijo. Dasiravno je družba nekaterim trn v peti, vendar se dobro množi, razvija in dobro napreduje.

Sv. Križ pri Litiji. Pri nas so bile letos tri poroke, kjer so bile neveste iz Marijine družbe. Častimo tudi presv. Srce Jezusovo; vsak prvi petek je sv. maša z blagoslovom in litanije Srca Jezusovega. Veliko ljudi prejme tudi zadostilno sv. obhajilo. Pridno beremo tudi »Bogoljuba«. Upamo, da bomo letos praznovali zlato mašo prečastitega gospoda župnika. Dal Bog, da bi dočakali to redko slavnost!

Iz Cirkovc. Tudi tukaj imamo Marijino družbo. Čeravno še ne obstoji več kakor od 8. decembra leta 1906., pa že vendar šteje 200 članic. Imamo tudi novo zastavo in družbeni križ, ki so nam ga veleč. g. župnik slovesno blagoslovili vpricho več duhovnikov na Velike Gospojnice dan. Pridigali so pa č. g. Anton Kolarič, profesor v Ptujju. Odkar obstoji družba, sta umrli dve članici: ena lani majnika, komaj 16-letna Trezika, prava mučenica svoje jetične bolezni, meseca septembra pa Lucija Pauman, bila je zgledna hči Marijina. Omožili sta se dve članici. — Imamo tudi druge lepo razširjene bratovščine. Vse bi bilo lepo, samo fantje še vedno spé, ker se težke Marijine svetinje bojé.

Iz Ribnega. Na praznik sv. Jožefa in naslednjo nedeljo je tudi naša dekliška družba v čast lurški Mariji vprizorila igro »Lurška pastirica«. Bila je to prva igra v našem kraju. Dekleta so igrale vse prav dobro, tako da so se vnele za igre, da hočejo še igrati. Dobro je to za družbo, da se je vsaj s tem duh skupnosti nekoliko poživil. Dekleta se tako vnemajo in vzgajajo za dobro in tudi pošteno zabavajo. — Na praznik Marijinega oznanjenja so vstopile po dolgem času zopet štiri dekleta v Marijino družbo. Bog daj v družbi več življenja po Marijinem zgledu, zunaj družbe pa več zanimanja za družbo!

Naznanilo ponočnim častivcem presv. Rešnjega Telesa v Ljubljani. 1. Ponoči med 30. aprilom in 1. majem bodo moški molili presv. R. Telo v cerkvi sv. Jakoba. Molila se bode 8. ura: Češčenje preblazene Dev. Marije. — 2. Zvečer pred praznikom patrona častivcev presvetega Rešnjega

Telesa, sv. Paskala t. j. 16. maja, bodo vsi moški častivci skupno molili presveti Zakrament od 9. do 10. ure v stolni cerkvi sv. Nikolaja. Molila se bode 10. ura: Zahvala za božje dobrrote. — 3. Redni sestanek moških častivcev presvetega Rešnjega Telesa bode v nedeljo 17. maja v šenklavški zakristiji ob pol 5. uri, kakor po navadi. Vljudno se vabite vsi cenjeni častivci, da se nočnega češčenja, kakor tudi sestanka, prav v obilnem številu udeležite.

Iz Trbovelj. Pri nas je majhna Mar. družba, pa je pridna in pobožna. Družbenice lepo opravljajo molitvene ure z glasno molitvijo in s petjem. Posebno jih je bilo lepo poslušati tri predpustne dneve, ko so od ranega jutra do poznega večera molile in prepevale pred sv. Rešnjim Telesom. Marijina družba bi se lahko mnogo še pomnožila, pa je preveč napuha. Voditelja imamo izvrstnega.

Šola sv. pisma.

V. = vprašanje, O. = odgovor.

Odgovore na vprašanja treba poslati vsak mesec do 10., sicer ni mogoče jih pregledati. Danes prinašamo kot dodatek k 1. nalogi še pozneje došle odgovore, za naprej pa naj ostane pri določenem redu.

Vsa vprašanja prve naloge so še poleg onih prav rešili: Mana Kristanc, Moše; Marija Meden, Cerknica; Marija Hafner, Stara Loka; Marija Pesko, Vrblje; Marija Jemec, Dolsko; Katarina Janc, Vrblje; Marijana Štanta, Zažer; Helena Kvas, Mekine; Franc Velkavrh, Šujica; Peter Smolar. — Deloma so rešili dobro: Angela Vučko, Marija Breclj, Zapuže; Terezija Glavnik v Mekotjanku; Frančiška Dolšina, Brankovo; U. Cvetek, Srednja vas; Marija Medle, Št. Peter; Ivanka Antloga, Gotovlje. (Skoro prav): Franc Breskvar, Prežganje; Ivana Brodnik, Vel. Lašče; Ivana Cimperman, Polzela.

Za rešitev te 1. naloge je bilo treba skrbno prebrati »Zgodbe sv. pisma« 10. snopič, stran 47 in naslednje. — K odgovoru Jakoba Caf, ki v 4. stev. tega lista Davidovo rodovino prišteva duhovniškimi, smo dobili iz peresa strokovnjaka pojasnilo, da sv. pismo 2. Kralj. 8, 18. res pravi: »... sinovi Davidovi pa so bili duhovniki«. Razlagajo pa te

besede splošno tako, da so sinovi Davidovi le očetu na strani stali in mu pomagali pri raznih vladarskih opravilih.

Odgovori na vprašanja 2. naloge.

V. 1. Kaj se to pravi: stara zaveza je bila predpoda nove zaveze?

O. To se pravi: Bog je osebe, reči, dejanja in dogodke stare zaveze po svoji vse-mogočni previdnosti tako urejeval in vodil, da so naprej zaznamovale osebe, reči in dogodke nove zaveze. Bog ni le po besedah učencov in prerokov pripravljaj ljudi na prihod Odrešenika, temveč so bile tudi osebe in naprave stare zaveze podobe oseb in naprav nove zaveze.

Čegava predpoda je bilo velikonočno jagnje?

Velikonočno jagnje je bilo predpoda Našega Gospoda Zveličarja Jezusa Kristusa.

V. 2. Kaj so opresni kruhi?

O. To so kruhi brez kvasu; kruhi pečeni iz nekvašenega testa.

Kdaj so jih rabili Judje?

Judje so rabili opresne kruhe od prvih večernic dne 14. Nizana naprej skozi 7 dni, to je celo osmino velikonočnih praznikov.

Kdaj se rabijo pri kristjanih opresni kruhi?

Mašniki katoliške cerkve rimskega obreda morajo jemati za daritev sv. maše in za obhajilo vernikov hostije iz opresnih kruhov. Drugim kristjanom pa cerkev ne naklada nobene dolžnosti rabiti opresne kruhe, dasi so po jutrovih deželah močno v navadi.

V. 3. Kako so judje merili čas?

O. Judje so merili čas podobno kakor ga merimo mi kristjani. Podlaga za vsako mero časa je dan. Sedem dni skupaj je bilo teden; štiri tedne in kak dan je napravilo mesec; dvanajst mesecev skupaj pa je bilo leto. V prestopnem letu je imelo judovsko leto trinajst mesecev. Judovski meseci so bili dolgi 29 ali 30 dni, ker so jih merili pri izpremembu meseca na nebu; zato je bilo treba včasih en mesec privzeti, da je prišla velika noč na pravi čas, to je takrat, ko dozoreva prvi ječmenov klas, kar je v gorkih krajih bolj zgodno kakor pri nas.

Od kdaj štejejo judje leta?

Navada je šteti leta od kakega imenitnega dogodka. Tako štejejo mi kristjani leta od rojstva Kristusovega; n. pr. je letos 1908 let od Kristusovem rojstvu. Današnji judje štejejo leta sem od Adama in imajo že 5668. leto. Ob času Kristusovem pa niso še šteli od Adama naprej, ampak so imeli grško štetje, ki začenja leto prvo s 1. oktobrom 312 nazaj pred Kristusovim rojstvom, ko je kralj Selevk s pomočjo Egipčanov premagal Babilon.

Kdaj se začenja nov dan pri judih; kdaj pri nas?

Pri jutrovskih narodih se je začel nov dan ob solnem vzhodu in se je nehal drugi dan pred solničnim vzhodom. Tako je bilo tudi pri Izraelcih pred Mojzesom. — Pri narodih po naših večernih krajih se je začel nov dan po solnem zahodu in se je nehal drugi dan pred solničnim zahodom. To je vpeljal tudi Mojzes, ker je gotovo tako videl v Egiptu. Tega se drži še katoliška cerkev v notranji službi božji, ko pred

prazniki opravlja slovesno prve večernice, to je začetek praznika. — Povsod drugod se začenja nov dan o polnoči.

V. 4. Kateri dan v tednu je bila zadnja večerja?

O. Zadnja večerja Gospodova je bila v četrtek zvečer.

Kako to določimo?

To bomo določili iz besed sv. pisma po ukazih Mojzesove postave. Mojzesova postava ukazuje, da se mora dne 14. Nizana spraviti najprej vse iz hiše, kar je skvašenega in sežgati, potem pa naj se zakolje velikonočno jagnje. Jezus pošlje Petra in Janeza, naj pripravita vse potrebno, da bodo jedli velikonočno jagnje. Kaj sta morala vse storiti? Poiskati prostor in nakupiti potrebnih reči: kruha, vina, zelišč in jagnje. Jagnje sta kupila živo in sta ga morala nesti v tempel, da so ga tam zaklali. Dne 14. Nizana po 2. uri popoldne so začeli klati jagnjeta, in to klanje se je vršilo v treh oddelkih skozi celo popoldne. Zaklano jagnje in druge potrebne reči sta spravila v tisto dvorano, katero sta bila najela. Vse to je trpelo do mraka; in ko nastane večer, pride Jezus z apostoli v to dvorano, da jedó velikonočno jagnje, katero sta bila pripravila Peter in Janez.

Preračunali so, da je bil 14. dan Nizana tistega leta od srede zvečer do četrtega popoldne. V četrtek sta imela Peter in Janez zadosti opraviti, da sta bila vse izvršila, preden je prišel Jezus. Ker pravi evangelist, da se je bilo že zvečerilo, ko je prišel Jezus z apostoli, je prišel torej v četrtek zvečer; a ta ura je bila že v petkovem času, ker dan 15. Nizana je bil od četrtega zvečer do petka popoldne, ko je že Gospod na križu umrl.

Prav so odgovorili: Marija Plohl v Koračicah; Marijina družba v Trziču; Nežika Robič, Spod. Šiška, Marija Medle, Št. Peter pri Novem mestu; Marija Muc, Gorenja Lokvica. Nagrado dobi Marija Plohl.

Skoro vse prav so zadeli: Franc Breskvar, Prežganje; le to, da so samo »hostije« opresni kruhi, ni zadostno. — U. Cvetek in Miha Pustišek menita, da Judje štejejo leta od potopa naprej; A. Dolinar pa pravi »od izhoda iz Egipta«, Marija Hafner začenja »od zidanja templja«; Jakob Caf in Karol Letnik pa »od zidanja mesta

Rim«; Frančiška Prime »od kralja Roboama«; Mana Kristanc »od rojstva Kristusovega«. Vse te štetve so bile ali so še v rabi, to je res; ampak današnji judje štejejo od stvarjenja Adama naprej. — Jožef Gale, Ravno brdo, je sicer tudi vse rešil, pa nekoliko prekratko. — Marija Rojec iz Doba ima preozek odgovor na prvo vprašanje; spomin »opresnih kruhov« na bridkosti Izraelcev v Egiptu mora biti v zvezi s celim obredom velikonočne večerje; da se s Kristusom začenja na zemlji »novi dan«, to je lepa misel, pa v duhovnem pomenu.

3. naloga.

Drugi dan, ki je po petku, se zberó veliki duhovniki in farizeji pri Pilatu, rekoč: »Gospod, spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: »Čez tri dni vstanem!« Ukaži torej zastražiti grob do tretjega dneva, da morda ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, ter poreko ljudstvu: »Od mrtvih je vstal,« in poslednja zmeta bo hujša od prve.« — Pilat reče: »Imejte stražo; pojdite, zavarujte, kakor veste.« — Oni pa gredo in grob zastražijo s stražo, ter kamen zapečatijo. (Mat. 27, 62—66.)

Tu glej, nastane velik potres; zakaj angel Gospodov pride z neba, pristopi in odvali

kamen in sede nanj . . . Strahu pred njim pa strepetajo stražniki in postanejo kakor mrtvi. (Mat. 28, 2. in 4.)

Ko je zgodaj prvi dan po soboti vstal, se je torej najprej prikazal Mariji Magdaleni. Marija Magdalena je pa šla, ter naznanila tem, kateri so bili z njim, ki so žalovali in jokali: »Gospoda sem videla in to mi je povedal.« (Mar. 16, 9. in 10.)

In glej, ko gredo žene, da sporoče njegovim učencem, jih sreča Jezus, rekoč: »Pozdravljene!« One pa pristopijo in mu objamejo noge, ter ga molijo.

Ko pa odidejo, glej, pridejo nekateri stražnikov v mesto in povedó velikim duhovnikom vse, kar se je zgodilo. (Mat. 28, 9. in 10.)

V. 1. Katere resnice sv. vere so s temi besedami svetega pisma potrjene?

2. Ob kateri uri približno je vstal Jezus iz groba?

3. Komu se je Jezus najpreje prikazal, ko je bil vstal iz groba?

4. Kako so bile osnovane rimske straže? Obkorej so stražniki naznanili duhovnikom v templu, da je Jezus od mrtvih vstal?

Odpustki meseca maja 1908.

1. Petek. Prvi v mesecu, Filip in Jakob. Popolni odpustek vsem vernikom, ki prejemajo sv. zakramente, nekoliko preišlujejo dobrotljivost presv. Srca Jezusovega in molijo na namen sv. očeta.

3. Nedelja, I. v mesecu. Najdenje sv. Križa. Udom bratovščine sv. rožnega venca trije popolni odpustki: 1. če v bratovski kapeli molijo na namen sv. očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. — Udom bratovščine presv. Srca Jezusovega popolni odpustek proti navadnim pojemem.

7. Četrtek. Prvi v mesecu. Popolni odpustek udom brat. sv. Rešnjega Telesa v bratovski cerkvi, — če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi.

8. Petek. Prikazen sv. Mihaela. Popolni odpustek bratovščine za duše v vicah danes ali pa v osmini.

13. Sreda. Svet Peter Regalat. Tretjerednikom popolni odpustek v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi.

17. Nedelja. Sv. Paskal. Tretjerednikom popolni odpustek kakor 13.

19. Torek. Sv. Ivo. Tretjerednikom popolni odpustek kakor 17. t. m.

20. Sreda. Sv. Bernardin Sijenski. Tretjerednikom pop. odp. kakor včeraj.

28. Četrtek. Vnebohod. Popolni odpustek udom škapulirske bratovščine karmelske M. b. v bratovski ali farni cerkvi. Popolni odpustek: a) vsem, ki morejo dobiti odpustke rimskih štacionskih cerkva; b) udom brat. naše ljube Gospe presvete Srca v bratovski cerkvi; c) udom rožnivevske bratovščine v katerikoli cerkvi; d) udom Marijine družbe; e) udom škapulirske bratovščine karmelske Matere božje v bratovski ali farni cerkvi; f) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; g) udom družbe krščanskih družin; h) udom bratovščine presv. R. Telesa v bratovski cerkvi, če te ne morejo obiskati brez velike težave, pa v farni cerkvi.

30. Sobota. Sv. Ferdinand. Tretjerednikom pop. odp. kakor 19. t. m.

31. Nedelja. zadnja v mesecu. Popolni odpustek dobe tisti, ki trikrat na teden skupaj molijo sv. rožni venec. — Praznik naše ljube Gospe presv. Srca. Udom brat. popolni odpustek danes ali v osmini v bratovski cerkvi.

Mesečne pobožnosti. 1. Šmarnice. Kdor hodi k šmarnicam ali pa sam zase vsak dan kaj moli v čast Materi božji, dobi vsak dan 300 dni odpustka, enkrat na mesec pa popolni odpustek. 2. Kdor gre po vrsti šest petkov ali šest nedelj pred praznikom presv. Srca Jezusovega k spovedi in sv. obhajilu in moli v namen svetega očeta v cerkvi, v kateri se ta praznik obhaja, dobi vselej popolni odpustek. Prvi izmed šestih petkov je 15. maj in prva izmed nedelj je 24. maja. 3. Šestnedeljska pobožnost v čast svetemu Alojziju se začne v nedeljo, dne 17. maja. Kdor 6 nedelj po vrsti prejme zakrament sv. pokore in sv. R. T. in kaj moli ali premišljuje ali drugače kaj dobrega stori v čast sv. Alojziju, dobi vsako teh šest nedelj popolni odpustek. Ko bi pa kdo teh šest nedelj ne mogel iti k sv. obhajilu, bi moral pobožnost znova začeti.

Devetdnevnica v čast sv. Duhu pred binškošnim praznikom se začne v vseh farnih cerkvah v petek po vnebohodu, to je 29. maja. Kdor se vdeležuje devetdnevnice v cerkvi, more dobiti vsak dan 7 let in 7 kvadragen odpustka, popolni odpustek pa med devetdnevnico, ali na binškošni praznik ali v osmini, ko gre k spovedi in sv. obhajilu. Če se kdo ne more udeleževati devetdnevnice v cerkvi, dobi iste odpustke, če jo opravlja zase. — Prav ti odpustki proti enakim pogojem se dobe še enkrat, če kdo opravlja to pobožnost v čast sv. Duhu v osmini po binškošnih praznikih. (Leon XIII. dne 9. maja 1897.)

V molitev se priporočajo:

Javne zadeve: Naše lurško romanje. — Zlata maša sv. očeta. — Naši dijaki in mladina po mestih. — Razmere na vseučiliščih; vseučilišče katoliško. — Razkolna cerkev. — Sveta treznost. — Izseljenci; Rafaelova družba. — Katoliško gibanje in časopisje na Francoskem. — Katoliško časopisje v Avstriji; Pijevo društvo. — Razširjanje sv. vere; misijoni.

Zasebne zadeve. Neka mati priporoča svojega bolnega sina, ki bi se rad, pa se zaradi velike oslabelosti ne more vdeležiti lurškega romanja — Drug betežen mladenič, lurški romar. — Neki mladenič za primerno službo. — Hudo bolan otrok. — Neka Marijina hči in Marijina družba za vredno prejemanje sv. Zakramentov. — Neka oseba v mnogih težavah in za srečno izvolitev stanu. — Marijina družabnica za telesno zdravje, duhovni prospeh in blagoslov božji. — Nekdo za srečno skušnjo. — Naročnica za milost poboljšanja in dušni mir. — Neki mož, vdan jezi in kletvini. — Nekdo za telesno zdravje. — Neka bolna žena z osmerimi otroci. — Nekdo za vstrajnost in stanovitnost v dobrem. — Neka mati za zdravje.

Zahvale za uslišano molitev

Za razne od Boga prejete dobrote se zahvaljujejo: K. B. v Metliki. — M. J. v Škofji Loki. — M. Zdešar v Horjulu. — Družina Mlakar v Boštanju. — F. Muren v Ribnici za zadobljeno veliko milost po v ta namen opravljeni šestnedeljski pobožnosti v čast sv. Alojziju, katero s tem toplo priporoča. — J. Kapus v Kamni gorici za srečno izvršeno težko in nevarno operacijo njegove žene po opravljeni devetdnevnici k presv. Srcema.

Darovi:

Za »Dejanje svetega Detinstva«: Gospod Janez Bider, Rečica 30 kron; čast. gospod Fr. Kralj, beneficiat, Šmartno pri Litiji 50 kron; čast. g. Fr. Bleiweis, župnik v Lešah, 7 K; g. Fr. Leskovec 1 K; gdčna Rozalija Gregorič 1 K; župnija Ihan 37 K 46 vin.; župnija Zapis 10 K; župnija Selca 14 K 40 vin.; č. g. župnik Tom. Potočnik, Breznica 6 K; č. g. župni upravitelj Jak Bajc, Osilnica 40 K; č. g. župnik J. Meršoli, sv. Katarina 10 K 50 vin.; č. g. duhovni svetnik S. Zupan, Ježica 40 K; č. g. M. Kastelec, župnik v Dolu pri Ljubljani 16 K.

Za misijone: Župnijski urad v Loškem Potoku 5 K.

Za slovensko šolo v Aleksandriji: Neimenovana 2 K; gosp. Anton Snoj, Zagorje ob Savi 10 K.

Za afriške misijone: Šentjakovski župljani v Ljubljani 33 K 72 vin.; Anton Jamnik, Šentjanž, 10 K.

Za kruh sv. Antona: Neimenovana 1 K 20 vin.

Za lačne zamorce: Ista 1 K, č. g. župnik Fr. Zbašnik 6 K.

Za slov. šolo v Aleksandriji: M. Presetnik in J. Smrke z Ježice 15 K.

Za najpotreb. misijone: M. Vrhovc, Podlipa, 2 K; Ivan Strlekar, Ljubljana, 10 K.

Za detinstvo: Neim. 3 K; M. Žvikart na Muti 3 K.

Za Klaverjevo družbo: Valent. Kos, Cerklje, 10 K.

Za cerkev na Viču: Ista 10 K.

Za zlati kelih sv. očetu: Mar. družba pri Št. Lenartu 15 K.

Za najpotreb. namene: I. Perger in J. Šporn, Rajhenburg, 8 K.

Za varihe božjega groba: Župnija Črni vrh nad Idrijo.

Mesečni koledar za maj 1908.

Dan	Godovi	Celodnev. češč. pr. R. T.		Raz. slovesnosti	
		ljubl. škof.	lavant. škof.		
1 2	Petek Sobota	<i>Filip in Jakob</i> , apostola Anatazij, škof. muč.	Ljublj. stolnica Trebčno	Sv. Tomaž p. Vel. Nedelji	Birmovanje v ljubljanski škofiji: 3. Žužemberk; 4. Hinje; 5. Ambrus; 6. Zagradec; 7. Sela; 31. Dobrniče.
3 4 5 6	Ned. Ponedelj. Torek Sreda	2 po vel. noči. <i>Najd. sv. križa</i> Florijan in tov., muč.; Monika Pij V., papež Janez Ev. pred latinskimi vrati	Sv. Križ pri Litiji Kamna gorica Št. Gothard Orehok	Sv. Bolf. n. Kog. Sv. Lenart	
7 8 9	Četrtek Petek Sobota	Stanislav, škof, muč.; Gizela, kr. Prikazen Mihaela nadangela Gregor Nac., cerkveni učenik	Ljublj., sv. Florijan Šmihel pri Nov. m. Rakitna	Jarenina Sv. Jakob v Slov. goricah	
10 11 12 13	Ned. Ponedelj. Torek Sreda	3 po vel. noči. <i>Varstvo sv. Jož.</i> Sigism., kr. in muč.; Mamerl, šk. Pankracij, mučenec Servacij, škof	Javor Nova štifta Kopanj Knežak	Sv. Ilj Svičina	
14 15 16	Četrtek Petek Sobota	Bonif. m.; Viktor in Korona, m. Janez B. de la Salle, spoznav. Janez Nepomuk, mučenec	Fara pri Kostelu Mitterdorf Nova Oselica	Sv. Jurij Sp. sv. Kunig.	
17 18 19 20	Ned. Pond. Torek Sreda	4 po vel. noči. Maksima, dev. Venancij, mučenec Peter Celestin, papež Bernardin Senenski, spozn.	1/2 Karm., 1/2 Mek. r. Lesce Brezovica Dobrova	Sv. Lenart v Slov. goricah Sv. Ropert	
21 22 23	Četrtek Petek Sobota	Valens, muč.; Feliks, spozn. Helena, dev.; Julija, dev. Deziderij, škof	Prem Čatež pri Treb. Krško, kapuc.	Sv. Trojica Negova	
24 25 26 27	Ned. Ponedelj. Torek Sreda	5 po vel. noči. M. D. p. krist. Gregor VII., papež. Filip Nerij, spozn. Magdalena Paciška, dev.	Ljublj., Križanke Godovič Sv. Trojica v Trzišču Ljubno	Sv. Benedikt Sv. Ana	
28 29 30	Četrtek Petek Sobota	Vnebohod Kristusov Maksim, škof Najdenje desne r. sv. Štefana, kr.	Sv. Helena Sv. Duh Ráteče na Gorenj.	Sv. Jurij Sv. Bolfank	
31	Ned.	6 po vel. noči. Kancijan in t. m.	Kranj	Marija Snežna	Dne 29. začetek devet- dnevnic na čast svetemu Duhu.

Stanje vlog 31. dec. 1907
čez 12 milijonov kron.

Preje: Gradišče št. 1,
sedaj: Kongresni trg
št. 2, I. nadstr.

Denarni promet 31. dec.
1907 čez 64 milj. K.

Lastna glavnica K 252.865-93.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje!

Ljudska posojilnica

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan ter jih obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$ brez kakega odbitka, tako, da sprejme vložnik od vsacih vloženih 100 K čistih 4 K 50 h na leto.

Stanje vlog 31. dec 1907: K 12.840.537-11 - Denarni promet v letu 1907: K 64.812.603 92

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštnohranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1907.

Dr. Ivan Susteršič,
predsednik.

Jožep Siška, stolni kanonik
podpredsednik.

Odborniki:

Anton Belec,
pos., podjetnik in trg. v St. Vidu n. Ljublj.

Fran Povše,
vodja, graščak, dež. odbornik, drž. in dež. posl. itd

Anton Kobi,
pos. in trgovec Breg pri B. veleposestnik v Ljubljani.

Matija Kolar,
župnik pri D. M. v Polju svet. trg. in obrt. zb. v Ljubljani

Frančišek Leskovic,
hišni pos. in blag. Lj. pos.

Ivan Pollak ml.,
tovarnar.

Karol Pollak,
tovarn. in pos. v Ljubljani.

Greg. Silbar,
župnik na Rudniku.

Razpošiljanje blaga na vse kraje sveta! Najcenejša, največja eksportna tvrdka!

Prosim, zahtevajte veliki cenik, ki se pošlje zastonj in — poštine prosto! 149

H. Suttner, urar v Ljubljani, Mestni trg

priporoča svojo veliko, izborno zalogo finih **švicarskih ur**
briljantov, zlatnine in srebrnine v veliki izberi po nizki ceni.

„Pri solncu“ za vodo.

Priporočam prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo najboljših umetnih cvetic, šopkov za cerkveno in domačo porabo, nagrobnih vencev s trakovi, ter venčkov in šopkov za neveste.

Istotam so v zalogi vse potrebščine za krojače in šivilje, dalje rokavice, nogavice in kravate najboljših vrst, različne srajce, mnogo belega perila itd. Vežanje cvetic in šopkov točno in po najnižjih cenah. Za kupčevalce na debelo najnižje cene.

Za obila naročila se priporočam 150

Katinka Widmayer

„Pri solncu“ za vodo v meščanski palači.

Prečastiti gg. novomašniki znižane cene.
Točna postrežba. Nizke cene.

Zahtevajte zastonj

in poštine prosto moj veliki, bogato ilustrirani glavni katalog z okoli 3000 slikami vsakovrstnih niklastih, srebrnih in zlatih ur in vseh vrst solidnih zlatnin in srebrnin, glasbil, usnjatega blaga, kadilnih priprav po **izvirnih tovarniških cenah.** 129

Niklasta remontoarka	K 3—
Sistem Roskopf patentna ura	4—
Švicarska originalni sistem Roskopf patent	5—
Registrirana „Adler Roskopf“ nikljasta remont na sidro	7—
Srebrna remontoarka „Gloria“ kolesje. prosto	8:40
Srebrna remontoarka, dvojni pokrov	12:50
Budilka	2:90
Kuhinjska ura	3—
Schwarzwaldska ura	2:80
Ura s kukavico	8 50

Za vsko uro 3 letno pismeno jamstvo — Brez rizike. Zamena dovoljena ali denar nazaj.

Prva tvornica za ure v **Mostu** 129

== Jan. Konrad ==

c. in kr. dvorni dobavitelj v **Mostu št. 927.** (Češko.)

Mastin

Pipe iz bruyere-lesa

Prijetno in suho kajenje zato nedosežna glede čistote in dobrega okusa. 128

Prima izdelek iz pristnega nepokvarjenega bruyere-lesa. —

Gladka glava z zelo upognjenim bruyere-odlivom, cevka iz višnjev. lesa z roženim ustnikom in cevjo, ca 21 cm dolg K 150; ista s popolno izrezli. bruyere-glavo K 180. Največja izbira kadilnih potrebščin, se dobi v mojem ceniku, ki se pošilja zastonj in poštine prosto. — Dobi se pri c. kr. dvorn. založniku

Hanns Konradu

razpošiljaln'ca

v **Mostu (Brüx) št. 928. (Češko).**

Zahtevajte v lastnem interesu moj bogato ilustrovani cenik z nad 3000 slikami zastonj in poštine prosto.

Ivan Kregar

pasar in izdelovatelj cerkve-
nega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta št. 15
(blizu Alojzevišča).

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne
cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali last-
nem načrtu v poljubnem slogu. — Staro
posodo popravi in prenovi, posreabri in
pozlati; v ognju pozlatuje tudi strela
vodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gosp. Andreja
Čebaškega izvršil je za stolno cerkev
ljubljsko krasen, bogato pozlačen in
ornamentiran lesteneč v renesanč-
nem slogu. 2795

2798

A. Lukić

Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Priporoča svojo bogato zalogo
narejenih oblek za gospo-
de, dame, dečke in deklice.
Blago le iz prvih tovarn. Cene nizke.

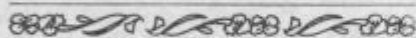

Lira-
kolesa

Najboljše kolo sveta!
Nobenežno izgleda kak-
vo vosti in izpegljave.
Izbolj. materijal. Izbolj. de-
silne lahka vozuga so znani
zvanjke. Lyrta. Jamstvo
3 leta. Nizke cene.

Carine prosto
od avstr. razpusili.
Zahvalje kot brez telega
in a zastopnik najnov. cenik.
Zastopnik se iščejo

Rihard Ledewig
Prenzlau.
Postfach 256.

Vljudno se priporoča

trgovina s klobuki in čevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana, Stari trg št. 10.

Velika zaloga. Solidno
blago. Zmerne cene.

2250

Paramente

Je mogoče kupiti po ceni in ugodno le
direktno pri firmi 2691

Josip Neškudla

protokolirana veletrgovina in tovarna v
Olomuou (Morava).

Priporoča po zelo nizkih cenah bogate vezane paramente
v vseh barvah in slogih: kazale, pluvijale, dalmatike, vela,
nebena, bandera, zastavo, preproga, pregrinjala, albe, rokete
itd. pod jamstvom trpečnosti; nadalje v lastnih delavnicah
narejene kelih, ciborije, monstrance, svečnike, lestence itd.
s kratno opravo strogo po cerkvenih predpisih.

Navodila zavoda.

Podpisani zavod nima nobenega zastopnika, ki bi po-
dražil solidno blago za 20%, t. j. za petino prvotne cene;
radi tega se dobe predmeti potem direktnega naročila v
Olomuou ceneje, kakor jih ponujajo v svojih cenikih konku-
renčne češke in nemške firme.

Ilustrirani ceniki zastopj in franko.

Plačilni pogoji ugodni.

Paramenti se pošiljajo na ogled franko.

Orglje-harmonij obeh sistemov dobavlja tovarna Rudolf Pajkr & Co. v Kraljevem Gradcu

Zaloga: Budimpešta, X Delej utca 11, Tisztviselőtelep. Praga, Ferdin. tf. 43. Dunaj,
VII. Mariahilferstrasse 86. 1178 12-1

Lastna izdelovalnica na umetniški način izgotovlj. instrumentov, ki imajo vse novosti, iz-
najdbe ter izboljšanja zadnjega časa Najpopol. čistota glasov. Moderna izvršitev prav po naro-
čilu. Odplačila od 8 K naprej. Jamči se 5 let. **Pedalni orgl.-harmonij** obeh sistemov in v
vsaki velikosti, z natan. menzuro za cerkve, seminare in kot vadbeno orodje Nobenega skladišča,
ne prekupcev! Le lastna izdelovalnica! **Preč. duhovščini posebne ugodnosti.** Cenik zastopj in franko.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

144

POUK ZAROČENCEM IN ZAKONSKIM.

Sestavil Janez Zabukovec, župnik. Ljubljana. 1907. Cena 1 K 40 v. Ta koristna knjiga je izšla ravnokar v drugi izdaji, katera je zdatno pomnožena in izpiljena; mali nedostatki prve izdaje so se popravili in kritike upoštevale. Ravno v pravem času — za predpust — je prišla druga izdaja na svitlo. Čimbolj se majo temelji srečnega zakonskega življenja, čim silnejše se zaganja moderno brezverstvo v ne- ločljivost katoliškega zakona, tem ljubša in tem koristnejša nam je ta knjiga, ki obsega vse potrebno, kar treba vedeti zaročencem in zakonskim.

LURŠKI ČUDEŽI. Francoski spisal H. Laser. Poslovenil Franc Marešič. Znižana cena K 1., — po pošti K 1'30 glej priporočilo.

NEVESTA KRISTUSOVA. Poslovenil B. Bartol. VI. natis. 1894. — Lično vezana z rudečo obrezo 2 K 48 v, z zlato obrezo 3 K 40 vin., jako fino, črno vezana, mehke vatirane platnice, z zlato obrezo 4 K 20 v. (Ta vezava je posebno primerna za darila; cena je primeroma zelo nizka.)

MALO ŽIVLJENJE. Povest. Spisal dr. Fr. Detela. Ljubljana 1908. Cena 1 K, vezana 1 K 90 v. Pisatelj ni iz moderne šole; tako priprosto in domače ne piše noben moderni pisatelj. Noben ne čuti in ne misli tako resnično z nepokvarjenim slovenskim ljudstvom, kakor Detela v svoji povesti, ki je in ostane eden najboljših spisov slovenske književnosti. Vsi slovenski časopisi, brez izjeme, so prisodili tej knjigi častno mesto.

POT V NEBESA, ali življenje udov tretjega reda sv. Frančiška Seraf. Spisal O. Nikolaj Meznarič. V. natis. 1899. — Cena: peg. rud. obr. 1 K 80; zlata obreza 2 K 40 v. — Udom tretjega reda, kateri tako zdatno pospešuje čednostno življenje med Slovenci, je namenjen ta molitvenik. Da je svojemu namenu vedno ustrezal, nam priča že peti natis, kar je za slovensko knjigo nekaj izrednega. Udje tretjega reda dobijo v tem molitveniku najprimernejše izgledje. Popisano je tudi življenje redovnega očeta in ustanovnika, sv. Frančiška. Tu imajo tretjeredniki v izobilju tvarine za premišljevanje in molitve, nudijo se jim nauki za življenje; pridejan je tudi popolen molitvenik.

BOGU, KAR JE BOŽJEGA. Spisal Fr. S. Finžgar. 1906. Vezava z upogljivimi platnicami za može in mladeniče, lična vezava z rdečo obrezo 1 K; boljša vezava z zlato obrezo 2 K 20; najfinejše usnje, z zlato obrezo 3 K. Vezava s fino vatiranimi platnicami za žene

in dekleta ima umetno usnje, z zlato obrezo 1 K 90 v; šagreno usnje, z zlato obrezo 2 K 20 v; najfinejše usnje, z zlato obrezo 3 K. —

POUK KRŠČANSKIM STARŠEM. Po nemški knjigi obdelal Fr. Bleiweis. II. natis. 1904. Cena 50 vin. —

SV. FRANČIŠKA SALEŠKEGA FILOTEJA ali navod k bogoljubnemu življenju. Po izvirniku poslovenil Anton Kržič. 1899. Cena v lični vezavi, z rudečo obrezo 1 K 80 v, z zlato obrezo 2 K 40 v.

Ista knjiga v fini izdaji, primerna za darila, na finem papirju in v jako lepi črni vezavi, z mehko vatiranimi platnicami in zlato obrezo 3 K 60 v.

S prav posebnim veseljem so ocenili to knjigo vsi slovenski časopisi; škoda le, da so mnogi Slovenci prezrli ta priporočila in je knjiga še premalo znana; zato bo »Bogoljub« o tej krasni knjigi v kratkem obširneje poročal, saj spada knjiga, četudi jo je pisal svetnik že pred 300 leti, med najlepše nabožne spise.

NAR LEPSI ČEDNOST IN NAR GERŠI PREGREHA. Nemški spisal dr. Janez Zwerger. 1879. Cena broš. 1 K; vez. 1 K 50 v.

Da bi to knjigo pridno čitali slovenski mladeniči in dekleta, koliko dušnega in telesnega zla, koliko žalosti in drugih neprilik bi se odvrnilo!

POT K BOGU. Molitvenik za odrasle. 1907. Cena: Lično vezan molitvenik velja z rudečo obr. 1 K 20 v, z zlato obrezo 1 K 60 v, v finih, mehko vatiranih platnicah 3 K.

Kakor znano, se je besedilo predpisanih cerkvenih molitev v zadnjem času nekaj spremenilo. Vse slovenske škofije so namreč v enotnem soglasju izdale nov cerkven molitvenik, katerega so pred kratkem sprejeli, potrdili in predpisali škofje za vse slovenske škofije; to pa zato, da se moli po vseh slovenskih cerkvah z istimi besedami. Da se torej verniki na to besedilo lažje privadijo, se je na podlagi cerkvenega molitvenika izdal »Šolski molitvenik«, ki je predpisan za ljudskošolsko mladino; dalje »Večno življenje« za srednješolsko, bolj odraslo mladino. Za odrasle pa je izšel lep molitvenik pod naslovom »Pot k Bogu«. — Ta molitvenik ima jako lepo, zelo popolno in mnogovrstno vsebino, prirodno obliko in je za oba spola zelo priporočljiv.

ŽIVLJENJE SVETNIKOV IN SVETNIC BOŽJIH. Spisal dr. J. Rogač. I. in II. del. 1906. Cena obeh zvezkov 11 K.

KRISTUSOVO ŽIVLJENJE IN SMRT. Spisal Štefan Kocijančič. II. izdaja. 1905. I. in II. del. — Cena obeh zvezkov 8 K.